El jardí de Sant Gervasi

Núm. 17 | Abril 2016 | Diari independent i gratuït | www.eljardidesantgervasi.cat | DL B 25204-2014

la Bonanova | Monterols | Galvany | Turó Parc | el Farró | el Putxet

16
Alba Sotorra
Una documentalista que dóna veu als ideals silenciats

18
La rosa de Sant Jordi
Especial sobre la diada dedicada al llibre i a la rosa

24
Isabel Llorach
Promotora, dinamitzadora i mecenes cultural i social

40
Roser Capdevila
'Abans de dibuixar, sempre munto una història al darrere'

La casa dels seus somnis a Pedralbes davant Real Club Polo
BERKINDER T 932098109 - info@berkinder.com

EXPO ALFOMBRA IRÁN
alfombras y kilims, persas orientales y modernas
Desde 1973 CALIDAD, CONFIANZA, SERVICIO
c/ Laforja 109, (esq. Calvet) Tel. 93.209.95.80
www.expoalfombrairan.com

TROBA LLAR TRES TORRES
api
Assessorament Immobiliàri
www.troballar.es

Anglí, 41 08017 Barcelona Tel. 93 252 02 83 Mòbil. 650 249 043 miriam.fischer@troballar.es

CLINICA DENTAL
JOSEP MARIA CLEMENTE
25 anys 1990 2015
Ronda General Mitre 190 - 93 211 12 11
www.cldental.es - recepció@cldental.es

LA MILLOR TAXACIÓ transparència – garantia – seguretat
MARQUES EXCLUSIVES
valoracions privades

ESPECIALISTES EN DIAMANTS
valoracions a l'alça

TAXEM TENINT EN COMPTE LA JOIA
valoració global
30 €* DE REGAL

COMPREM OR I PLATA
Nº1 a Catalunya
* Oferta vàlida fins al 31 de maig a partir de 20 grams d'or. Regal limitat per persona i dia.
C/ València, 308 (migdia obert) · T. 93 487 87 49 C/ Calvet, 9 · T. 93 209 08 38 www.compremor.com

ServiDigest

CENTRE MEDICOQUIRÚRGIC
APARELL DIGESTIU, METABOLISME, NUTRICIÓ I OBESITAT

Qui Som

ServiDigest és un Centre Medicoquirúrgic ubicat a Barcelona i especialitzat en el diagnòstic i tractament integral de les malalties de l'Aparell Digestiu, el Metabolisme i l'Obesitat.

Està integrat per un equip d'especialistes d'alta qualificació professional i formació científica, i disposa d'unes instal·lacions equipades amb l'instrumental mèdic i quirúrgic tecnològicament més avançat.

Atenem diariament als pacients privats i de la majoria d'entitats asseguradores, de 9 a 14 hores i de 16 a 21 hores.

Objectius

L'atenció personalitzada i la qualitat en el tracte humà.
A ServiDigest creiem que el treball en equip permet donar un millor servei als pacients i és més enriquidor pels professionals.
Un dels objectius del Centre Mèdic ServiDigest és la permanent actualització científica.

Director: Dr. Josep Merlo

Equip Medicoquirúrgic:
Dr. Ramiro Durán - Dr. F. Xavier de Ribot - Dra. Patricia Gonçalves - Dr. Osvaldo Díaz-Canel - Dra. Jeannine Suárez - Dr. Luis E. Yip - Dr. Michel Blé - Dra. Mercedes Blasi - Dra. Carmen Jauregui - Dra. Sara Galter - Dr. Jordi Ortiz - Dra. Cristina Sánchez – Dr. Manuel Rodríguez - Dr. Eduard Mª Targarona - Dr. F. Xavier Bastida - Dr. Oriol Vernetta - Dra. Diana Tundidor - Dr. Ignasi Saigí - Sra. Mar Bacardit – Sra. Anna Boteller.
I amb la professionalitat d'un excel.lent Equip Sanitari, Administratiu i Tècnic.

Serveis Mèdics

Servei d'Aparell digestiu

Consulta mèdica de Gastroenterologia, Hepatologia, Vesícula i Vies biliars, Pàncreas i Coloproctologia. Programa de detecció precoç i tractament del Càncer de Còlon. Estudi integral i tractament de la Malaltia per Reflux gastroesofàgic.Diagnòstic i tractament de l'Helicobacter pylori. Tractaments proctológics: Hemorroides, Fissura anal i altres.

Servei d'Endoscòpia digestiva

Endoscòpies diagnòstiques i terapèutiques. Ecoendoscòpia digestiva. Estudi d'Helicobacter pylori per endoscòpia. Càpsula Endoscòpica per estudis d'Intestí prim i Còlon. Tractaments endoscòpics del Sobrepès i Obesitat: Baló Intragàstric, POSE (reducció d'estómac sense incisions).

Servei d'Anestesiologia i Reanimació
Servei de Motilitat i Proves funcionals digestives

Manometries esofàgiques - Phmetries de 24 hores - Manometries anorectals - Biofeedback anorectal pel tractament d'incontinència anal i restrenyiment.Proves d'alè d'Hidrógen espirat: Lactosa, Xilosa, Glucosa, Lactulosa, Fructosa, Sorbitol, per estudis diarrea crònica, meteorisme, dolor abdominal. Prova d'alè per estudi d'Helicobacter pylori.

Servei d'Ecografia i Elastografia

Ecografia abdominal i digestiva. Fibroscan-Elastografia per estudi de malalties hepàtiques. Ecografia tiroidea.

Servei de Cirurgia

Consulta de Cirurgia General, Digestiva, Endocrina-Metabòlica, de l'Obesitat i Estètica. Tractaments quirúrgics: Cirurgia Laparoscòpica, Cirurgia Ambulatoria mínima estada, Cirurgia General i Digestiva convencional, Cirurgia Endocrina-Metabòlica, Cirurgia de l'Obesitat i Estética.

Servei d'Endocrinologia, Nutrició i Dietètica

Consulta mèdica d'Endocrinologia. Estudis Endocrins i Metabòlics.
Consulta de Nutrició i Dietética. Avaluació nutricional.
Dietes personalitzades.

Servei medicoquirúrgic de l'Obesitat

Servei integral i multidisciplinar pel diagnòstic i tractament del Sobrepès i Obesitat.Tractaments mèdics, nutricionals i dietètics.Tractaments endoscòpics: Baló Intragàstric Endoscòpic, Cirurgia endoscòpica POSE-Primary Obesity Surgery Endoluminal (reducció d'estómac sense incisions). Tractaments quirúrgics amb totes les tècniques de Cirurgia Bariàtrica: Sleeve gastrectomy (Gastroplastia tubular), By-pass gàstric, Encreuament duodenal i altres.

Servei de Hidroteràpia del còlon

Tractament del Restrenyiment i altres alteracions amb la neteja profunda de l'intestí gros (recte i còlon).

Balmes 334 (Centre Mèdic) 08006 - BARCELONA Tel: 93 545 09 90

www.servidigest.com
Més de 40 anys al Servei de la Salut

la porta del jardí

CRÈDITS

Edició:
El jardí de Sant Gervasi SL
Coordinació comercial:
Martí Rodríguez Mestre
marti@eljardisg.com
Mariona Alumà
mariona.aluma@eljardisg.com
Coordinació editorial:
Jesús Mestre Campi
jesus@eljardisg.com
© Textos: dels autors
© Fotografies i il·lustracions: s'esmenta l'autoria de la il·lustració o la seva procedència
Redacció: Elena Bulet, Gràcia Farràs, M. Antònia Font Fernández, Jesús Mestre, Carme Rocamora, Javier Sardá, M. Josep Tort
Correcció d'estil: Ester Bonet
Disseny de maqueta i maquetació: Jesús Mestre, G. Farràs
Tirada: 11.000 exemplars
Dipòsit legal B 25204-2014

Il·lustració de portada:
La mona i la flor, Javier Sardá

Avís legal: El titular de la publicació no serà responsable de cap error, inexactitud o irregularitat que puguin tenir els continguts publicitaris o dels patrocinadors. Per tant, estarà exempt de qualsevol responsabilitat derivada d'eventuals descomptes, ofertes i promocions de tercers, que es puguin oferir en la publicació. Tampoc no es fa responsable de les opinions i continguts expressats per terceres persones en la publicació.

EDITORIAL

Hem començat la primavera i el pit-roig ha deixat la capçalera de la revista que ara ocupa una flor, una violeta. De fet teniu a mans una revista que, a més de les seccions habituals i notícies que genera el barri, hem volgut donar relleu a les flors i als llibres, ja que d'aquí ben poc ens trobarem amb la diada de Sant Jordi, una de les més emblemàtiques de l'any. Flors que ens recorden que hem superat un altre hivern i que entrem a la primavera. I llibres que, tot i els avanços tecnològics, segueixen sent el suport principal de la nostra cultura. Aquest any, tant els equipaments com els comerços del barri, estan preparant activitats molt destacades. També destaquem a la revista, a persones molt vinculades amb el món dels llibres, com és el de la il·lustració de contes infantils.
Igualment recollim en un article l'experiència que ha suposat la campanya municipal 'decidim.Barcelona', amb molta publicitat al carrer i als mitjans de comunicació, i amb unes 20 cites a veïns on s'han tractat els principals temes que preocupen al barri i al districte. Ha estat, sense dubte, un esforç notable per part de l'administració per involucrar la ciutadania en els afers públics, i això és ben positiu. Tot i així, aquest només ha estat una fase del procés participatiu. Ara cal esperar un retorn i veure si les propostes dels ciutadans acaben en alguna realització pràctica.
Amb la primavera el comerç també s'activa i les associacions de comerciants ja estan treballant per les mostres de comerç i les festes majors dels barris. En els propers números de la revista tractarem aquests temes amb més profunditat.

SUMARI

Agenda. Nomenclàtor | 4 - 5

Notícies del barri | 6, 8
Juan Lluís Escayola, Hèctor Blanco

Articles | 10, 12
X. Boned, S. Torrents, M. Talló i N. Mestre, R. Rosich, Fra Valentí Serra, i J. Biguesí

Treballant a Sant Gervasi | 14
Francesc Coher, J. Sardá i J. Mestre

Entrevista | 16
Alba Sotorra, Carme Rocamora
Trenta-cinc anys del 23-F, Elena Bulet

Sant Jordi a Sant Gervasi | 17,18 i 20
Novetats de La Vocal de Lis, La rosa de Sant Jordi, La pesetita, de Lídia Ruiz, *i Record d'en Marçal,* de M. Ramoneda

Comerç | 22
Cartell de Festa Major

Memòria històrica | 24
Isabel Llorach i Dolsa, Jodi Llorach

Explorar el jardí | 26
Jardins del Viver de Can Borni, M. J. Tort
El falciot, E. Capdevila

28 | **Abans i ara**
La plaça Molina, J. Sardá i J. Mestre

30 - 31 | **Gent Gran**
El projecte radars, Pere Güell
12è edició Primavera Coral
Beneficis de la musicoteràpia neuronal

32 - 33 | **Arts i lletres**
Casa Usher, Jordi Quer, P. Trujillo
La gran aventura, Anna Aguilar Amat

34 | **Salut i nutrició**
Vegana i catalana, Marta Castells

35 | **Cuina de mercat**
Taula de primavera, Blai Pérez

36 | **Pels petits de casa**

37 | **El Faristol**
Roses, llibres i música de fons,
E. Sant Chalois

38 - 39 | **Adreces d'interès**
Passatemps, Directori

40 | **Contraportada**
Roser Capdevila, il·lustradora,
M. Antònia Font Fernàndez

Per publicitat: 637 96 16 17 / marti@eljardisg.com

EQUILIBRIUM
CENTRE QUIROPRÀCTIC

ESTA PRIMAVERA DA EL PRIMER PASO PARA SENTIRTE BIEN

reconocimiento de la columna
plan personalizado + primera sesión

"Cuidamos de ti..." - Pablo Martínez DC.

Calle Castanyer 4-6 08022 Barcelona [L7 El Putxet]
93 328 33 82 ▸ **equilibriumquiropractic.es**
/equilibriumquiropractic

agenda del 13/IV al 11 del V

ABRIL

Fins al 15 d'abril
Presentació obres del **IV certamen literari**: Diàlegs entre la Rosa i el Llibre. Inspira't i escriu un relat curt.
Centre Cívic Can Castelló

Del 29 de març al 29 d'abril
Viajes. Mostra de pintures. A càrrec de: Pablo Ramírez.
Biblioteca Joan Maragall

Del 5 d'abril al 29 de juliol
Préstec **revistes de viatges.**
Centre Cívic Casa Sagnier

De l'1 d'abril al 15 de maig
Concurs de còmic juvenil Sarrià - Sant Gervasi
Centre Cívic Casa Sagnier

Del 6 al 22 d'abril
Exposició: **Pintures** en tècnica mixta sobre teles i fusta, de Jordi Costa.
Centre Cívic Pere Pruna

Dimecres 13, a les 19 h
Parlem amb... **Lluís - Anton Baulenas**. Trobades amb el món del llibre.
Biblioteca Joan Maragall

Dimecres 13, a les 19:30 h
Cicle Clàssica: **Paula Nogueira i Montse Pujol**. Interpretaran temes de Bernstein, Geshwin, Barber, Menotti i Mechen.
Institut Estudis Nord-Americà

Dijous 14, a les 18:30 h
Presentació del llibre: **La dona de la cadira i set contes**, amb Maria José Vela i Montserrat Vergé.
Centre Cívic Casa Sagnier

Dijous 14, a les 20 h
PRIMAVERA CORAL 2016: **Cor Balmes, Cor Jove Orfeó Sarrianenc, Coral Harmonia i Coral Mata de Jonc**.
Centre Cívic Pere Pruna

Divendres 15, a les 17:30 h
Torneig agar.io, per a joves de 12 a 17 anys
Centre Cívic Casa Sagnier

Divendres 15, a les 19 h
Música't, sent la música polonesa, amb Katarzyna Ślemp de Sanchez (violí) i Agata Jaraszkiewicz (piano)
Centre Cívic Can Castelló

Divendres 15, a les 20 h
PRIMAVERA CORAL 2016: **Coral Sant Ildefons, Fòrum Vocal, Cor Jove Can Ponsic i Coral Bonanova.**
Centre Cívic Pere Pruna

Divendres 15, a les 21:30 h
El saxofonista i cantant **Big Dani Pérez** presenta l'àlbum *Saxplosion*.
Luz de Gas

Dissabte 16, tot el dia
XI Jornada sobre dislèxia Universitat Abat Oliva CEU
c. Bellesguard, 30
Organitza: Associació Catalana de Dislèxia
Quota d'inscripció: 80 €
Socis de l'ACD i Col·legiats del CLC 60

Dissabte 16, a les 13 h
VERMUART: Exposició d'**Eduard García**, i actuació d'Esqueixada Project. Artista convidat Jordi Fontich
La Perrockia
c. Francolí, 60-62

Dissabte 16, de 16:30 a 19 h
Tarda de dissabte a l'Esplai Ilargia! L'esplai obre les portes a qualsevol nen o nena de 4 a 16 anys!
Esplai Ilargia
carrer Alacant, 19
Quota trimestral de 27 €

A sobre, el saxofonista i antic cantant de Los Rebeldes, Big Dani Pérez, ve a la sala Luz de Gas per presentar el seu nou projecte Saxplosion.
A la dreta, vista del local d'exposicions Espai D.
A la pàgina següent, Concert de Primavera al Centre Cívic Pere Pruna.

Aquesta agenda recull un resum de les informacions que ens arriben a la redacció. Podeu trobar més notícies o informació més completa d'aquestes activitats i d'altres, i enllaços a internet, a l'agenda del web: *eljardidesantgervasi.cat*

Diumenge 17, a les 12 h
Espectacle de titelles: **Safrà i en Serafí**, amb Txo Titelles.
Centre Cívic Vil·la Florida
Edat recomanada de 3 a 7 anys
Preu: 3,51€

Dilluns 18, a les 18 h
Cinema solidari per als refugiats de Síria: ***Silvered Waters-Syria Self Portrait*** (Aigües Platejades, 2014)
Biblioteca Joan Maragall

Dilluns 18, a les 19:30 h
...Un té amb Leonardo: Cicle de conferències sobre la vida de 8 dones que van canviar el món: **Isadora Duncan**
EspacioConSentido
Preu: 15 €

Dilluns 18, a les 21 h
Les cançons de Serrat sense Serrat. Les cançons interpretades i versionades pels grans mestres Ricard Miralles i Josep Mas "Kitflus".
Luz de Gas

Dimarts 19, a les 18 h
Colorejada popular, pintada amb Verònica Maraver.
Centre Cívic Casa Sagnier

Dimarts 19, a les 19 h
Presentació de ***A veces puta y otras maravillosa***, de Tanit Tubau amb pròleg de Manel Fuentes i il·lustració de portada de Conrad Roset.
Fnac de L'Illa

Dimecres 20, a les 17:30 h
Tarongina Circus: Conte amb motiu del Dia Mundial del Circ, amb Rosa Cortés - Teatre Daina.
Biblioteca Joan Maragall
A partir de 3 anys

Dimecres 20, de 18:30 a 21 h
Les emocions i el joc en un grup de germans de nens amb autisme, amb Eulàlia Arias, doctora en psicologia.
Fundació Vidal i Barraquer
c. St. Gervasi de Cassoles, 88-90

Dimecres 20, a les 18:30 h
Introducció a l'acupuntura, a càrrec del Centre Mèdic d'Acupuntura Sant Gervasi
Centre Cívic Can Castelló

Dimecres 20, a les 19 h
Presentació del llibre ***Sota la catifa. Relats inquietants***, relats escrits per autors de Sant Gervasi i cada relat fa referència a algun lloc del barri.
La Vocal de Lis
Passatge Arcàdia

Dimecres 20, a les 19 h
Como nos afecta nuestro árbol genealógico?, amb M. Ángeles Berenguer. Segona sessió el dimecres 27 d'abril.
EspacioConSentido
Preu: 30 € sessió

Dimecres 20, a les 19:30 h
El toque i el cante a través dels temps, a càrrec de Rosalía, cante; Marc López i Juan Antonio López Moya, guitarra.
Centre Cívic Vil·la Florida

Dijous i divendres 21 i 22, de 10:30 a 13 h, i de 17 a 19:30 h
Sant Jordi: **VI mercat d'intercanvi de llibres**. Els llibres han d'estar en bones condicions.
Centre Cívic Can Castelló

Dijous 21, de 16:30 a 20 h
Per Sant Jordi, **donació de sang a les biblioteques**
Biblioteca Joan Maragall

Dijous 21, a les 19 h
Inauguració de la **5a Exposició EspaiD**: Ceràmica – Mobiliari – Complements i objectes de disseny – Joies
EspaiD
c. Sant Eusebi, 34

Dijous 21, a les 19:30 h
Concert amb **Falsterbo**.
Institut Estudis Nord-Americà

Divendres 22, a les 16:30 h
Sant Jordi per als més menuts, amb Mecha Levy i Carolina Pereira.
A la placeta de l'Espai Putxet
Per a infants de 0 a 4 anys

Divendres 22, a les 17:30 h.
Diverdivendres: activitat de Sant Jordi
Centre Cívic Casa Sagnier
A partir de 5 anys, amb adult acompanyant

Divendres 22, a les 19 hores
Teatre de petit format: **La historia del silencio**
Centre Cívic Can Castelló

Llame al T. 93 254 77 46 y solicite una visita gratuita y sin compromiso www.clinicamandri.com

clínica mandri®
medicina y cirugía estética
Ponte en manos de profesionales:
Especialistas en Cirugía Plástica y Medicina Estética
Mejorar nuestro aspecto resulta fundamental para la salud física y mental. Es necesario ponerse en manos de profesionales y disponer de unas instalaciones dotadas de las últimas tecnologías. Este es nuestro compromiso:
Una satisfacción completa.

agenda del 13/IV al 11 del V

Divendres 22 , a les 21 h
Sidecars: Juancho (veu i guitarra solista), Manu (guitarra rítmica i cors), Gerbas (baix) i Ruly (bateria) han publicat l'àlbum *Contra las cuerdas*.
Luz de Gas
Entrades: 17.90 €

Del 23 al 28 d'abril
The Complete Walk, un recorregut urbà pels 37 curtmetratges corresponents a les 37 obres de Shakespeare produïdes per The Globe Theatre.
Biblioteca Joan Maragall
Organitza: British Council

Dissabte 23, tot el dia
Sant Jordi al Farró: venda de roses, llibres, sardanes, signatures i parades diverses.
plaça de Mañé i Flaquer
Organitzat per l'AV i Comissió de Festes del Barri del Farró

Dissabte 23, tot el dia
Sant Jordi amb l'Esplai Ilargia. Venda de roses solidària i activitats infantils
pl. de Ferran Casablancas

Dissabte 23, a les 10 h
Ruta literària: **Sarrià poètic**, a càrrec d'Els Pirates Teatre
Centre Cívic Pere Pruna
Preu: 5,01 €

Dissabte 23, a les 11 h
La veritable llegenda de Sant Jordi, amb Santi Rovira
Jardins de Vil·la Florida
Organitzat per la Biblioteca de Sant Gervasi - Joan Maragall

Dissabte 23, d'11:30 a 13 h
Activitat familiar: **Kokedames de Sant Jordi**.
Jardins de Vil·la Florida

Dissabte 23, a les 18 h
Espectacle familiar: **Sant Jordi i la princesa Poesia**. Contes i titelles amb Fest'ho com vulguis.
Centre Cívic Pere Pruna
Preu: 3,51 €

Dilluns 25, a les 19 h
Joan Maragall, coratge i cor, amb Gemma Regunat Fossas.
Biblioteca Joan Maragall

Del 26 d'abril al 25 de maig
Exposició: **El verano ártico, Islandia**, a càrrec de David Pérez Hens. Inauguració amb la xerrada de l'autor.
Centre Cívic Can Castelló

Dimecres 27, a les 20 h
Inauguració d'exposició: **Punt de trobada: pintura**.
Del 27 d'abril al 13 de maig
Centre Cívic Pere Pruna

Dijous 28, a les 11 h
Lori – Cançó de bressol a l'Índia, amb Deepti Golani.
Biblioteca Joan Maragall
De 6 mesos a 3 anys

Dijous 28, a les 19:30 h
Concert de jazz: **Albert Bello & Oriol Saña Quartet**
Institut Estudis Nord-Americà

Dijous 28, a les 20 h
DIJOUSART: Projecció de: ***Tito the Phamtom Monk***, un projecte de Dani Montlleó.
La Perrockia

Dijous 28, a les 20 h
Cata con sentido, con Paloma Tella, de Adana Enoteca.
EspacioConSentido
Preu: 20 €, amb pica-pica

Divendres 29, tot el dia
Festa de les flors
Centre Cívic Casa Sagnier

Divendres 29, a les 10 h
Itinerari: **Collserola Aromàtica**. Una passejada amb l'herborista Llorenç Teixè.
Espai Putxet

Divendres 29, a les 20 h
Concert de primavera, amb l'Orquestra de Cambra Catalana
Centre Cívic Pere Pruna

Dissabte 30, a les 21 h
George Mileson - Tribut a Bruce Springsteen.
Luz de Gas
Entrades: 12 € anticipades i 20 € a taquilla

MAIG

De l'1 al 31 de maig
Exposició:
Work in Progress.
Centre Cívic Vil·la Florida

Dilluns 2, a les 19:30 h
...Un té amb Leonardo: **Anaïs Nin**. Va ser una de les primeres dones a publicar literatura eròtica.
EspacioConSentido
Preu: 15 €

Dimarts 3, a les 18 h
Details d'amor perdut, de Henry Purcell a *West Side Story*, amb David Guzmán.
Biblioteca Joan Maragall

Dimecres 3, a les 19:30 h
Òpera en ruta 2016:
Descobreix l'òpera.
Centre Cívic Vil·la Florida

Dimarts 3, a les 20:30 h
Concert: Mario Maeso, Sabina Witt, Perrocker, Sobrino del Diablo i Sander Clasen.
La Perrockia

Dimecres 4, a les 17:30 h
Contes a dojo, a càrrec d'Ós Mandrós.
Biblioteca Joan Maragall
A partir de 3 anys

Dimecres 4, a les 19 h
Taller de haikus. Jornada de poesia dedicada als haikus.
Casa Sagnier
Col·labora La Vocal de Lis

Dijous 5, a les 18 h
Documental: **Els glossadors**
Centre Cívic Casa Sagnier

Dijous 5, a les 19 h
Parlem amb... Presentació del llibre ***Una vida a Sant Gervasi***, de Montserrat Serrallonga Sivilla.
Biblioteca Joan Maragall

Dijous 5, a les 19 h
Breu història de l'òpera russa, amb Marina Sayfullina.
Centre Cívic Pere Pruna

Dilluns 9, a les les 17:30 h
Taller: **Poesia lúdica**
Centre Cívic Casa Sagnier

Dimarts 10, a les 19 h
Xerrada: **Especial espàrrecs**, a càrrec de Maria Alcolado i Mercè Homar.
Centre Cívic Vil·la Florida

Dimarts 10, a les 19 h
Òpera en ruta - 400 anys de la mort de Shakespeare: audició comentada d'***Otel·lo***, de Guiseppe Verdi.
Biblioteca Joan Maragall
Organitza: Fundació Victoria de los Ángeles

Nomenclàtor
Carrer de Craywinckel

Pas entre el turó del Putxet i la part central de Collserola, aquest indret ha estat sempre un eix de comunicacions important que enllaçava antigament els camins que, d'est a oest, anava d'Horta a Sant Gervasi i, de sud a nord, entre Barcelona i el Vallès. Actualment permet la connexió de dues vies que, en la seva part alta, solen patir un trànsit frenètic i estressant: el passeig de Sant Gervasi i l'avinguda de la República Argentina. És el principal eix comercial del Putxet, i la seva influència s'estén als carrers dels entorns.
Des de fa segles exerceix la funció de pas, però la seva urbanització com a carrer és de 1863. Va ser una iniciativa de la família Craywinckel que, un segle abans, havien adquirit la finca coneguda com el "Frare Negre". Els Craywinckel eren militars d'origen való i el seu arrelament a Sant Gervasi va ser important. No només s'hi van construir una gran torre, just davant del parc de la Tamarita, que va ser la residència principal de la família, sinó que van intervenir activament en els afers públics del municipi al llarg del segle XIX i part del XX, quan Sant Gervasi estava annexionat a Barcelona. De fet, Joan de Craywinckel encapçalava l'abril de 1892 la *Junta Antiagregacionista* de Sant Gervasi.
La urbanització del carrer va anar força ràpida; el 1895 la majoria de finques del carrer tenien cases construïdes i cap al 1910 s'hi va construir l'edifici de veïns del número 24, el que allotja la pastisseria Cortacans, de sis plantes, cosa que ens mostra que ja aleshores no era un carrer de torres, sinó de característiques ben urbanes. En aquesta casa, hi van viure el gran poeta Marià Manent i el seu fill Albert.

La fotografia, cedida per la pastisseria Cortacans, mostra la cantonada de Craywinckel amb la República Argentina, l'any 1963, amb el tramvia fent el gir.

¡INVITACIÓN GRATUITA!
1 consulta gratuita y evaluación nutricional
+
1 tratamiento anti celulítico o eliminación de grasa localizada
+
1 depilación definitiva en una zona, axilas o ingles
CoachinDiet
Dietética y Estética Medical
Valorada en más de 150€
Servicios
Estéticos
✔ Anti celulitis
✔ Eliminación de grasa localizada
✔ Piernas pesadas
✔ Vacunterapia
✔ Electroestimulación
✔ Cavitación
✔ Radio Frecuencia
Dietéticos
✔ Pérdida de peso -de 600gr a 1Kg a la semana
✔ Asistencia pre menopausia
✔ Evaluacion nutricional
✔ Historia dietetica
✔ Hábitos alimentarios
✔ Evaluacion antropométrica
✔ Reeducacion alimentaria
Al costat de Mercat de Sant Gervasi C/ Pintor Gimeno, 9 08022 Barcelona Tel. 930 184 130 www.coachindiet.com

notícies del barri

El Racó dels Veïns

El doctor Escayola

▶ **Juan Lluis Escayola Ritter**

Em va causar una gran satisfacció llegir l'article de Jordi Llorach del mes de gener sobre la clínica del Dr. Ripoll i del meu pare el Dr. Joaquim Escayola Canals, qui li va enguixar la seva mà trencada.

M'ha rejovenit el seu record de la magnífica claraboia que hi havia cobrint el pati interior central de la finca amb un sortidor d'aigua al mig sobre un pedestal de marbre. La claraboia, enmig de vidres de diferents colors i donant tota la volta a l'espai, tenia escrits els últims versos del *Cant espiritual* de Maragall: "I quan vinga aquella hora de temença en què s'acluquin aquests ulls humans obriu-me'n, senyor, uns altres de més grans per contemplar la vostra faç immensa. Sia'm la mort una major naixença!". Nosaltres de petits ens entreteníem a llegir-los contornejant el cap i a memoritzant-los, mentre esperàvem que el meu pare acabes la seva feina. Sempre m'havia intrigat saber qui havia fet posar aquells versos: vostè ara finalment m'ho ha aclarit. Li estic molt agraït! La finca pertanyia a la família política del poeta.

En canvi, cal fer un aclariment sobre l'escalinata, que no era a Alfonso XII, 51 sinó a la Clínica Santa Eulalia que Especialidades Médicas Reunidas (EMR) va instal·lar a una finca situada a la cantonada de Ganduxer amb Modolell. Allà si que hi havia un gran hall amb parquet de fusta, finestres amb vitralls de colors i al fons una gran escalinata per accedir al primer pis. El meu pare no va ser fundador d'EMR sinó el seu primer i únic cirurgià general fins a la seva jubilació, juntament amb el seu germà el doctor Albert Escayola, que era uròleg. Els creadors de la mútua (probablement la primera a Catalunya) van ser el doctor Feu i un tal Ramon Casal que amb el temps va ser l'únic propietari.

Fotografia cedida per Juan Lluis Escayola

La Clinica Santa Eulalia al carrer Ganduxer cantonada amb Modolell, avui enderrocada.

Les cites presencials del 'decidim.Barcelona'

▶ **Roser Díaz, Álvaro López-Balcells, Jesús Mestre**

Des de principis de març fins al 8 d'abril, a les places i equipaments públics del districte de Sarrià - Sant Gervasi s'han fet unes 20 cites presencials dins de la campanya municipal 'decidim.Barcelona'. Ha estat un esforç important per part de l'actual govern municipal i s'ha d'agrair que no s'ha implicat directament als funcionaris, excepte quan hi havia qüestions tècniques específiques, i l'operativa es va confiar a una empresa externa, Etcètera, i la representació política als consellers que, en el cas del districte, ha suposat una feina extra a Joan Manuel del Llano, l'únic conseller de l'equip de govern al districte.

Fotografia: Javier Sardà - www.fotosarda.com

S'ha de situar 'decidim.Barcelona' com una campanya de participació ciutadana que s'inscriu com una acció de demanar a la gent com veu i que opina de les temàtiques del seu barri, molt prop del que és coneix com la nova política. Des d'un aspecte polític ho podem definir com un exercici de democràcia deliberativa combinada amb democràcia representativa: els veïns analitzem i fem unes propostes i s'espera una resposta del govern. Dins qualsevol procés participatiu, fer el retorn és molt important, tot i que sovint aquesta pot decebre al ciutadà: de fet, hi ha moltes propostes, sovint contradictòries entre elles, i per tant, entra dins del joc que una part de la ciutadania, sovint majoritària, pugui sentir-se defraudat en les seves expectatives.

És important que s'hagi iniciat una campanya d'aquestes característiques vinculada al Pla d'Acció Municipal (PAM) i de districte (PAD), sustentada en diversos canals de participació i difusió: les cites presencials, les reunions dels consells de seguiment, el web que també recull propostes, les xarxes socials... I, sobretot en les cites i altres reunions, es constata que als ciutadans ens agrada expressar les nostres opinions i fer propostes meditades individualment. Però, quan aquestes reflexions es poden intercanviar amb altres persones amb punts de vista diferents o, fins i tot, contraposades, l'experiència s'enriqueix. I en aquestes cites, guiades per professionals, hi havia tota una metodologia per propiciar un debat ordenat entre els participants. Cal agrair que, pocs dies després de la cita, s'enviava un ampli resum amb els continguts de la sessió.

La presència de publico a les cites ha estat desigual. En algunes, com la de la reurbanització del carrer Major de Sarrià, a l'escola Dolors Monserdà, hi havia prop de 40 persones, o a la de mobilitat, a la Casa Orlandai, més de 20. Una que va tenir bona participació, cap a les 20 persones, va ser la dedicada a l'oci nocturn, el 31 de març, a la plaça Cardona. Veïns molt molestos amb el soroll exposaven els seus punts de vista davant d'empresaris de sector de l'oci nocturn, important i polèmic a la zona de la Travessera. Aquí es va trobar a faltar la presència de joves, els usuaris habituals d'aquests locals. I d'haver treballat més els antecedents de les reunions prèvies de la Comissió de Seguretat de Galvany.

També va ser intensa i molt seguida la cita sobre tinença d'animals i espai públic, que va tenir lloc al Turó Parc el dissabte 2 d'abril. Aquí també hi havia col·lectius molt enfrontats, però es van fer propostes positives, com ara: dividir l'esplanada del parc amb una part per gossos, ven diferenciada i amb una entrada especial, així els animals no embrutarien i no es crearien conflictes de neteja, higiene o convivència; revisar la neteja dels espais tancats especials, sobretot pipi cans, doncs actualment no és suficient l'interval en què es netejen i poden crear infeccions generals; o la proposta de recuperar la figura del Guarda del Parc. El Turó Parc ha de tenir espai per a tothom, sempre que es respecti.

Finalment altres cites van tenir menys participació, com ara la que es va fer sobre gestió cívica a Can Castelló (21 de març), la de comerç de proximitat a la Vil·la Florida (4 d'abril) o la de la Ronda de Dalt a la Biblioteca de Sant Gervasi (5 d'abril). Els debats, però, van ser productius i interessants. Ara cal esperar com el govern interioritzi i treballi aquest material, que dóna una informació de primera mà de les principals qüestions del barri, i quin retorn es farà a la ciutadania.

A dalt, cita sobre comerç de proximitat a Vil·la Florida. A la dreta, debat sobre animals de companyia al Turó Parc.

Fotografia: Roser Díaz

Si descansas bien, te sentirás mejor!

FLEX

Colchones de muelles de alta gama a muy buen precio. Aprovecha las liquidaciones (últimas unidades)

La matalasseria PAZ/MARES

C/Muntaner 537/541. 08022 Barcelona
Telf: 932530314
Email: lamatalasseria@pazmares.com

Todo lo que necesita tu bebé.

OFERTA DEL MES DE ABRIL:

-15% de descuento en cheque regalo (productos seleccionados)

-Sant Jordi: libros de sonidos, texturas y sorpresa. Dragones y caballeros.

Puericultura PAZ/MARES

C/Muntaner 537/541. 08022 Barcelona
Telf: 934179845
Email: puericultura@pazmares.com

Centre Integral de Bellesa i Salut

etern
centre Wellness

Centre de Medicina Estètica. E08941181
Autoritzat per la Generalitat de Catalunya

www.eternwellness.com

C/ Arimon 18-20 | 08022 Barcelona | tel. 93 181 39 34

Dilluns-Divendres: 9:30 a 22:00 h. | Dissabte: 10:00 a 20:30 h. | Diumenge: 10:00 a 14:00 h.

notícies del barri

Les casulles del bisbe

▶ **El jardí**

El mes de febrer d'enguany, en una casa particular del barri de Galvany, al carrer Balmes, es va fer una singular exhibició de les antigues casulles que, potser, van ser del bisbe Gregori de la Forge. Monsenyor de La Forge estava vinculat a la cort del rei de França i, a principis del segle XVIII, va visitar Barcelona. Potser estava emparentat amb Pere Delaforge i Grau, un mercer i botiguer de teles, teixits i sedes que, l'any 1775, va comprar una gran finca entre el camí de Barcelona, l'actual carrer d'Alfons XII, i la riera de Sant Gervasi, avui el carrer Balmes. Allà s'hi va fer una gran vil·la, de la qual només en resta la capella, al carrer de Laforja prop d'Alfons XII. Va ser una de les primeres cases de la zona i d'aquesta família prové la dedicació del nom del carrer, quan s'urbanitzà a mitjan segle XIX.

Les casulles que es van exhibir es troben en perfecte estat de conservació i mostren un treball artesanal delicat i molt elaborat. Juntament amb aquestes casulles també s'exposen altres objectes, com calzes i altres elements per fer missa, figures de sants o llibres antics.

Riera de Cassoles

El dia 18 de març es va fer a la seu del Grup Caliu, al carrer Pàdua 30, un acte de la Plataforma Riera de Cassoles per explicar per què proposen fer el canvi de nom de l'avinguda del Príncep d'Astúries. Amb la intervenció de Pere Cowley, historiador local, i Natàlia Navàs, membre de la Plataforma. Tal com va exposar Navàs, la Plataforma és un col·lectiu de veïns i veïnes dels barris adjacents de l'avinguda del Príncep d'Astúries que, davant de la moció aprovada el setembre de l'any passat a l'Ajuntament de Barcelona per tal d'obrir la possibilitat del canvi de nom, s'ha agrupat amb l'objectiu de vertebrar una resposta satisfactòria per a tot el veïnat.

Fins al moment, únicament s'han reunit amb les associacions de veïns i veïnes d'afectació directa, així com els partits polítics partidaris de la moció (BeC, CiU, ERC i CUP), i la iniciativa està tenint bons resultats. Per la seva part, Cowley va fer una detallada història d'aquest espai, iniciant la seva intervenció amb una cita a Perejaume que proposa que ens fixem més en la història de l'indret on som, que trepitgem, perquè pot portar informació que ens pot interessar o que ens pot fer comprendre aspectes actuals. El carrer del Príncep d'Astúries havia estat la llera d'aquesta part de la riera de Vallcarca que, des de Josepets fins a la unió amb la riera de Sant Gervasi, a l'actual plaça de Gal·la Placídia, prenia el nom de Riera de Cassoles. Diverses associacions de veïns implicades, com la del Farró o la del mateix carrer, estan treballant conjuntament amb la Plataforma per trobar-hi sortides.

A sobre, xerrada al local del Grup Caliu on es va presentar la Plataforma Riera de Cassoles, amb Natàlia Navàs i Pere Cowley. A l'esquerra, una mostra de les casulles antigues.

Cap a un nou horitzó

El dissabte 9 d'abril, al teatre del col·legi de Sant Ignasi, l'agrupació de Sarrià - Sant Gervasi va convocar una jornada de pensament polític que s'ha d'emmarcar en el procés de renovació o, fins i tot, de refundació que viu Convergència Democràtica de Catalunya. La convocatòria havia despertat molt d'interès atès que més de 200 persones omplien el teatre; entre elles, l'anterior president de la Generalitat de Catalunya Artur Mas, a més d'altres líders del partit.

Els ponents escollits creaven expectatives: Francesc Marc Álvaro, que va parlar de la nova política; Oriol Amat, va fer una excel·lent presentació del model de país, i Pilar Rahola que va exaltar els ànims dels assistents amb una exposició del necessari rearmament ideològic que necessita aquest partit per recuperar l'espai central de la política catalana. A la tarda, en clau més interna de CDC, la ponència sobre "per a un nou país, esperit fundacional del nou partit" es va confiar a Neus Munté.

Una sopa solidària

Hèctor Blanco

El projecte va sorgir una nit que estava parlant amb dos amics de per què no donar menjar a la gent del barri que de debò ho necessita. Vaig pensar amb la sopa de la meva àvia, que porta una mica de tot en el brou, i també sol posar-hi pollastre i fideus. És una bona sopa i uns aliments sans per prendre el diumenge.

Quan teníem clar el que calia repartir, vam parlar amb l'àvia —que havia estat assistenta social— per si ens ajudava a fer la sopa, tasca que pot portar fins a quatre hores de cocció. A part, vam demanar als forns que ens donessin el que els sobrava i que es pogués reciclar: barres de pa, entrepans, pastes, etc. També vam aconseguir unes galetes que en les proporcionen els caputxins del convent de Sarrià. Ara la qüestió era com fer-ho i per què fer-ho, i dotar-nos de metodologia i organització. Decidim fer-ho els diumenges, perquè és l'únic dia que molts centres d'acollida i els menjadors socials, no els donen menjar, i el nostre objectiu és cobrir aquest buit. Però tenint molt clar que nosaltres no som cap menjador social ni una entitat d'acollida, ho fem per pròpia voluntat: si tens gana, et donem menjar —sopa, cafè, entrepans, pa, galetes o el que portem—, però no fem complir cap mena de normativa.

La majoria de la gent que hem ajudat ens ho han agraït, tot i que algú, un o dues com a molt, que està molt cremat de viure al carrer o pateixen algun trastorn, no han acceptat la nostra ajuda. Fa molt temps que ho fem, sense faltar un sol dia. La constància i serietat és una prioritat, i ja ens coneixen perquè sempre fem la mateixa ruta. S'han fet amistats i hi ha agraïment, perquè veuen que ho fem de cor. I també veuen que el grup va creixent, sempre estem oberts a noves persones que ens vulguin ajudar. Més d'una vegada, quan la gent ens han vist repartir la sopa, s'han apuntat a la iniciativa.

La sopa de l'Hèctor i els seus amics és una iniciativa solidària espontània.

Ocupació d'un local a Bertran

A principis d'abril, l'Assemblea de Joves de Cassoles (AJC) va ocupar els locals que havien estat la seu del Banc Central Hispano al carrer Bertran, cantonada amb la placeta de Figuerola. Segons. L'acció, com la recent ocupació de la caseta del carrer Hort de la Vila, a Sarrià, s'inscriu en la campanya 'No tenim lloc' en la qual es denuncia la mancança d'espais propis dels caus, esplais, assemblea i altres col·lectius de joves del districte de Sarrià - Sant Gervasi.

L'AJC és un col·lectiu juvenil del barri format a finals de 2013, compromès amb el dia a dia de Sant Gervasi i amb la voluntat de transformar-lo. I el local ocupat és, per l'Assemblea "un espai mort des de fa més de 8 anys" i li volen donar vida, i que "la falta de voluntat resolutiva de l'Administració davant de les demandes que hem presentat és un senyal inequívoc d'immobilisme enfront del jovent del barri".

articles

Mossos d'Esquadra

El Dia de les Esquadres

▶ **Xavier Boned**

L'any 1997, la Generalitat de Catalunya va declarar el 22 d'abril com el Dia dels Mossos d'Esquadra, en record de la data (22 d'abril de 1982) de l'acceptació catalana de la transferència de la Secció de Mossos d'Esquadra de Barcelona a la Generalitat de Catalunya. Posteriorment, l'any 2005, la denominació oficial d'aquesta jornada va canviar a 'Dia de les Esquadres', amb l'objectiu de potenciar el caràcter històric del cos, rememorant les primeres Esquadres creades al segle XVIII. Així doncs, el mes d'abril, com cada any, els Mossos d'Esquadra de Catalunya celebrem la nostra diada, el Dia de les Esquadres.

En el decurs de la celebració es lliuren felicitacions i condecoracions a diferents membres de les 92 comissaries de tot el territori, les Policies Locals i les Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat, com a mostra de reconeixement de la seva feina, així com a ciutadans que de manera desinteressada i altruista han col·laborat amb els Mossos d'Esquadra.

Aquest any, la Regió Policial Metropolitana de Barcelona (RPMB) ha designat el divendres 15 d'abril per celebrar el Dia de les Esquadres en un acte institucional al Palau de Congressos de Barcelona amb presència d'autoritats, familiars, i altres convidats. En el decurs de la celebració es farà lliurament de felicitacions per la bona feina realitzada, entre d'altres, a 26 Mossos d'Esquadra i una funcionària administrativa de la Comissaria de Sarrià-Sant Gervasi. Cal destacar la felicitació que s'entregarà a un ciutadà que va col·laborar activament amb la policia realitzant un seguiment a distància que va facilitar la detenció d'uns delinqüents que acabaven de robar en un domicili del districte.

Entre els nostres conciutadans, l'any 2015 va rebre una condecoració Bartolomé Criado Rodríguez, president de l'Associació de Comerciants i Veïns del Turó Parc, veí i comerciant del barri de Galvany, per la seva inestimable i activa col·laboració amb l'objectiu de millorar la seguretat ciutadana. Concretament, se li va concedir la Medalla de Bronze amb Distintiu Blau de la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra, que s'afegia a la Medalla del Mèrit de la Guàrdia Urbana de Barcelona. Posteriorment, també rebria la Medalla d'Honor de la Ciutat de Barcelona.

Cal també recordar i felicitar públicament la resta de policies que, tot i no rebre cap felicitació, treballen dia a dia pel benestar de tots els ciutadans i són igualment mereixedors del nostre reconeixement. De la mateixa manera, segur que hi ha ciutadans que han col·laborat desinteressadament amb la policia que també mereixen que els recordem en aquestes línies encara que no els puguem posar nom.

L'últim comentari d'aquest article és per als companys policies que, malauradament, ens han deixat i ja no poden gaudir de la nostra diada, però que sempre portarem en el nostre cor. A tots ells, i també a les seves famílies i amics, els dediquem aquesta diada tan especial per a tots nosaltres.

COAC Sarrià - Sant Gervasi

Els parcs i jardins de Sant Gervasi (I)

▶**Salvador Torrents i Vergés**

Sant Gervasi és un Districte amb parcs i jardins públics, que li donen molta vida, a més dels privats, que són bastants, importants alguns d'ells. La natura amb nosaltres. Lluminositat, respir, aire oxigenat necessaris per a la persona humana. La flora és abundant i variada, així com la fauna.

Uns donant a darreres d'edificis i a carrers, altres donant directament als carrers que el delimiten, altres totalment interiors al quals s'accedeix per carrers que hi donen directament i el Parc Natural de la Serra de Collserola que abraça la ciutat i on delimita amb el Vallès.

La relació següent ve donada en funció de llunyania a proximitat al mar:

1. Parc Natural de la Serra de Collserola.
2. Jardins de La Tamarita.
3. Jardins de Can Altamira.
4. Parc de Monterols.
5. Jardins de Can Castelló.
6. Jardins del Poeta Eduard Marquina, Turó Parc.
7. Jardins de Moragas.

Mitjançant Bellesguard, Sant Gervasi s'obre i connecta amb el Parc Natural de la Serra de Collserola. Igual que fa vint anys, quan Barcelona va recuperar el front marítim, ara li toca el retrobament amb la seva muntanya: el Parc Natural de la Serra de Collserola, retrobament de la ciutat amb el Parc Natural, renaturalització de la ciutat, transició entre el teixit urbà i l'espai natural.

Els jardins de la Tamarita amb front al Passeig de Sant Gervasi i quasi tocant l'Avinguda del Tibidabo dóna vida sobretot als infants amb els espais per a joc, divertiment muntant-se en algun arbre de branca molt llarga i resistent, joc d'amagatall entre els arbusts i l'aigua que brolla i petits estanys. Té espais ombrívols entremig i altres de repòs a la part alta. Aquests jardins, actualment públics, envolten l'antiga casa noucentista que va fer construir l'industrial Alfred Mata, i els jardins van ser dissenyats per l'arquitecte i paisatgista Nicolau M. Rubió i Tudurí.

Fotografies: M. Josep Tort

Salvador Torrents i Vergés és responsable de la Seu de Sarrià - Sant Gervasi de la Demarcació de Barcelona del Col·legi d'Arquitectura de Catalunya

Naturalment Curiosos

Intoleràncies *vs* al·lèrgies: com diferenciar-les?

▶ **Marc Talló i Neus Mestre**

L'altre dia a la parada del Bicing en Joan no parava d'esternudar, quan va veure arribar el seu amic es va queixar que, com que és al·lèrgic al pol·len, s'ho passa molt malament quan arriba la primavera. "Tu rai! que només és per un temps, la meva al·lèrgia a la llet dura tot l'any", li va dir l'amic. En Joan no hi va estar pas d'acord: "no tens cap al·lèrgia, que en ocasions especials t'he vist menjar productes làctics, tu deus tenir una intolerància".

Cada cop és més comú als restaurants les cartes amb informació sobre els al·lergogen i els components dels plats per evitar que les persones tinguin reaccions adverses amb el menjar.

Però quina és la diferència entre intolerància a un aliment o al·lèrgia?

Una al·lèrgia alimentària és aquella que involucra el sistema immunitari, és a dir, el nostre cos genera defenses contra un component d'un aliment (al·lergogen). Els al·lergogen són molècules que contenen aliments o altres substàncies com el pol·len que generalment no produeixen cap efecte advers. En algunes persones, però, poden activar el seu sistema immunitari generant anticossos contra aquesta. Aquests anticossos actuaran com si l'al·lergogen es tractés d'un microorganisme, provocant fortes erupcions o la inflamació de la zona de contacte. Aquestes reaccions inflamatòries poden arribar a ser molt greus i comprometre la supervivència de la persona.

Una intolerància alimentària no produeix l'activació del sistema immunitari i està causada per algun desordre en el metabolisme. Per exemple, la intolerància a la lactosa és deguda a la falta d'un enzim, la lactasa, que s'encarrega de descompondre aquest component de la llet per facilitar-ne la seva digestió. Les persones que no tenen aquest enzim seran incapaces de metabolitzar la lactosa i per tant l'acumulació d'aquesta provocarà mal estar.

Contràriament a les al·lèrgies, les intoleràncies no són tant perilloses i de vegades algunes persones es permeten petites excepcions, encara que després acabaran sentit la sensació de malestar.

Així que, tal com podeu veure, una al·lèrgia i una intolerància no són el mateix. Una comporta l'activació de les nostres defenses i en canvi l'altra és resultat de la falta d'algun component essencial pel correcte metabolisme dels aliments.

Marc Talló Parra i Neus Mestre Farràs són biòlegs humans i recolliran les propostes de temes a naturalmentcuriosos@gmail.com

RÀPID MODOLELL
www.cerrajeriamodolell.com
Reparació de calçat | Duplicat de claus | Comandament de pàrquing | Obertura de portes | Claus Fichet 787, Soler, Sidese | Instal·lació, canvi i reparació de panys | Centre Tècnic SAG Seguridad i DOM | Receptors de Comandaments | Claus i comandaments per cotxes i motos
c Modolell, 57, local 4 Barcelona
DLL 16-20 h **DM-DV** 9-14 h | 16-20 h **DS** 10-13:30 h
dilluns matí tancat

articles

La mirada política

Pragmatismes

▶ **Roger Rosich**

Vivim en una etapa política en la qual veiem un diàleg de fons entre el pragmatisme polític i la política per la política, el solipsisme dels polítics mirant els melics dels seus propis partits enfront de la necessitat de grans pactes en pro del progrés i de la gent.

Ho veiem a la Carrera de San Jerónimo de Madrid, on ningú es pot posar d'acord amb ningú simplement perquè tots es veuen rodant sobre els seus propis eixos. En una aplicació directa d'aliances polítiques al quadre actual de la política espanyola, seria lògica una aliança de centre amb voluntat reformista, amb els socialistes governant amb pactes de centre amb Podemos i Ciutadans a parts iguals, per apartar al PP del govern, i tirar endavant moltes mesures de regeneració democràtica i anticorrupció que l'Estat demostra necessitar a crits. Potser seria sols un govern d'un parell d'anys, però un govern que fes feina i canvis pragmàtics. Feina rai!…

Matteo Renzi no ho ha dubtat en cap moment en el seu govern a Itàlia: sap que si va escalar a dalt de tot (no del tot de bones maneres) va ser perquè oferia a la gent la garantia de canvis substancials a la nació italiana i al seu sistema rovellat. Per posar-hi llustre i per avançar no ha dubtat, tot i les moltes crítiques del seu mateix partit, a pactar amb la dreta de Berlusconi, amb l'esquerra alternativa dels 5 Estrelles de Beppe Grillo (abans antipolítica i avui cada cop més ordenadament política i amb candidats més "socialdemòcrates") o amb les diferents petites branques del centre-dreta, escindides algun dia de l'arbre berlusconià.

Del pragmatisme no sempre se'n surt sent coherent. És així per Renzi, i ho seria per a Pedro Sánchez, Pablo Iglesias o Albert Rivera. El pragmatisme també va dur al primer ministre britànic David Cameron a aprovar el matrimoni homosexual a l'anglesa o a tirar endavant els dos referèndums que protagonitzaran el seu llegat polític per la història del Regne Unit (el d'independència d'Escòcia i el de la permanència a la Unió Europa). I també ha estat sempre el pragmatisme les ulleres de treball de la cancellera Angela Merkel. S'ha vist recentment que va rebutjar pensar en les conseqüències polítiques pel seu partit quan va tirar endavant polítiques humanes i socials pels refugiats sirians, i així van anar les eleccions a les tres darreres regions alemanyes que van votar, amb un resultat dolent pel seu partit (ep! però no tant).

François Hollande i el gabinet del primer ministre Valls a França sempre estan en compulsions polítiques, en la fricció entre el pragmatisme d'Estat i la política petita; a vegades tant petita que dins de cada capella hi ha diverses capelletes… Tants caps, tants barrets, ho sabem prou bé… També la complexa governança de Bèlgica ha dut als socis principals de l'executiu, els nacionalistes de Flandes a agafar-se la política en clau de praxis d'Estat, deixant de banda el sobiranisme (que el treuen de tant en tant, per ratificar-se i no caure tant en els sondejos).

Pensem també en clau de pragmatisme a l'hora de veure què passa amb el govern espanyol que vingui. No es tracta del pragmatisme pel pragmatisme, perquè sí, però sí de valorar el compromís i la responsabilitat. També fem servir aquests barems a l'hora d'avaluar què fa i què deixa de fer el govern Puigdemont a Catalunya en els mesos que vénen.

Roger Rosich és analista i consultor polític
1400caràcters.wordpress.com

Cuina de convent

Pitances de frare: l'olla de pobres

▶ **Fra Valentí Serra**

De bell antuvi s'ha d'assenyalar que, etimològicament, el terme *pitança,* té el seu origen en el concepte pietat o pietança (plat de caritat); és a dir, aquella alimentació suplementària que se servia al refetor dels convents. Aquest origen etimològic lliga, d'alguna manera, amb la definició que ja donà en el llunyà 1611 Sebastián de Covarrubias en el seu *Tesoro de la lengua castellana*: "Llaman pitança la limosna que se da al sacerdote que dice la misa". Més recentment, l'any 1948, Julio Casares, en el *Diccionario ideológico de la lengua española,* al terme pitança hi volgué donar un sentit molt més aproximat al que li aplicaven els frares i monges d'època moderna i contemporània: "Alimento cotidiano. Ración o comida que se distribuye a los pobres" [: *pietança*]. Ho perfila encara molt més el diccionari de la Reial Acadèmia: "Ración de comida que se distribuye a los que viven en comunidad", mentre que el reverend Pere Labèrnia (†1860), per la seva banda, en el *Diccionari de la llengua catalana* volgué indicar que, pitança, és "Tota vianda que no és pa ni vi; és la posada de carn, cansalada, ciurons o mongetas y verdura. Olla", i àdhuc recull l'expressió "*Pitansa doble*: lo estraordinari que se sól donar en algunas comunitats en dias clássichs" [: alimentació suplementària de pietança, o plat de caritat] com era, verbigràcia, el primer plat, o entrant, servit als convents caputxins en algunes festes com a pitança que, en alguns casos, era una menja elaborada amb naps cuinats.

En els convents de caputxins d'arreu d'Europa es preparava, cada dia, la popular "olla dels caputxins" o, també, "sopa dels pobres" que, a més de servir-se al refetor dels frares, també se solia repartir a la porteria a benefici dels necessitats de les poblacions i dels pidolaires que s'hi trobaven de pas. Aquesta "sopa dels pobres" era força ben condimentada i era molt semblant a l'escudella que es menjava en les cases pairals de casa nostra. Una de les antigues receptes ens indica la manera de cuinar-la: "Posa la olla al foch ab lo caldo, y quan bulli tira-hi algun nap, algun ull de col blanch y de tota mena de verdura, y tot capolat. A més, hi tires castanyas, cascabellitos, prunas, un puny de mongetas y altre de ciurons; y això primer quan sia perbullit, posa-hi també bossins de codonys y cabeças de alls senceras, espècias, y safrà al últim. Y en havent bullit tot assò un quart [d'hora], tira-hi lo arròs y adverteix que, cada lliura de arròs té de correspondrer una maitadella y mitja de caldo, y quan hage que lo arròs bulli, tira-hi els fideus; a no ser que fossen dels més grossos, que en est cas tira'ls-hi ab lo arròs junt, que los fideus fins ab un bull ja són cuits, y per assó no aprofitan posats ab verdura. Després, al cap de un quart que lo arròs bullirà, treu la olla del foch, y posa-hi lo safrà, y fes que la olla reposi un quart llarch; al cap d'un quart vaja a taula, y mira primer si està entremig de clara y espessa; si és massa espessa tira-hi del caldo que te ha quedat, si és massa clara escorra algo de caldo"; (*Cuina caputxina*, 45). A l'article vinent us vull parlar, si a Déu plau, del pairalisme de la cuina caputxina.

Fra Valentí Serra de Manresa és l'arxiver provincial dels caputxins de Catalunya

Efemèrides

La Caputxinada

▶ **Jordi Bigues**

Als Caputxins de Sarrià, la Universitat de Barcelona i el Teatre de Sarrià s'han celebrat actes commemoratius dels 50è aniversari de la Caputxinada. El Memorial Democràtic, el rectorat de la Universitat de Barcelona, el propi president de la Generalitat han participat en diferents activitats.

Nous testimonis han completat el coneixement de detalls que havien passat desapercebuts. Un d'ells és que una bona part dels participants han anat moderant el seu discurs polític, com el d'Andreu Mas Colell, aleshores del PSUC, però d'altres com el sarrianenc Arcadi Oliveras, el pintor Antoni Llena, aleshores fra Pacífic, l'ecologista Núria Vidal de Llobatera o en Josep Martí i Valls, veí de Sant Gervasi de Cassoles, han mantingut el compromís més viu que mai.

Recordem els fets. El dimecres 9 de març del 1966 va ser el dia escollit per fer l'acte fundacional del Sindicat Democràtic d'Estudiants de la Universitat de Barcelona. Com no hi havia llibertat ni de reunió, ni d'expressió ni d'associació, els estudiants van decidir fer un acte massiu clandestí. El convent del Caputxins de Sarrià va oferir el seu teatre per fer l'assemblea. I la convocatòria va ser un èxit ja que ni els policies ni els confidents, van poder impedir la reunió, malgrat que la data era pública.

Naixia així *la caputxinada* nom despectiu difós per la premsa i els mitjans de comunicació. La dictadura havia perdut el pas i les seves reaccions començaven a mostrar una gran fragilitat amb l'aparició d'una nova generació famolenca de llibertat i que una part de l'Església Catòlica començava a donar l'esquena a la dictadura. No pròpiament la jerarquia, però si les bases.

El cas és que quan acabava l'assemblea, la brigada politicosocial, la policia armada i la Benemérita Guàrdia Civil va envoltar el convent. L'ordre policial va ser que sortissin «les mans en alt i amb el carnet a la boca». Va ser aleshores quan, davant dels esdeveniments, la comunitat caputxina va decidir acollir-hi les persones reunides per guanyar temps i pactar una sortida sense identificació de les participants.

De les persones reunides, una vintena amb problemes amb el servei militar, aleshores obligatori, o familiars van escapolir-se per la Riera Blanca. Entre els reunits hi havia 33 intellectuals i professors, entre ells Salvador Espriu, Pere Quart, Jordi Rubió i Balaguer... que s'havien trobat prèviament a la casa del sarrianenc Maurici Serrahima, al carrer Caponata 8. També va acudir el pintor Antoni Tàpies amb el seu Mercedes que va deixar cridanerament a la porta del convent i Agustín Garcia Calvo procedent de Madrid, a qui se li va encolomar la responsabilitat d'haver estat seguit per la policia.

Els estudiants identificats per la policia van ser 358 nois i 77 noies, un 20% dels 468 totals. Però, la presència femenina va ser el motiu central d'escàndol. Dones a un convent de clausura d'homes! Un escàndol que va centrar els interrogatoris policials per saber «on havien dormit i passat la nit les noies». Pels participants la nit del dimecres 9 fins al divendres 11 de març al migdia van ser unes hores inoblidables. La tensió, les activitats improvisades, l'organització dels àpats, les converses interminables els va fer sentir lliures i protagonistes d'una voluntat de canvi, en formes, valors i discursos.

A la reunió setmanal del Consell de Ministres del divendres 11 de març al Palau de El Pardo, el Generalíssim Franco va ser informat. Va decidir actuar d'immediat, entre d'altres coses, per evitar que el cap de setmana o dilluns 14 se celebrés una manifestació massiva de suport amb els tancats.

Per assaltar el recinte calia violar el Concordat amb el Vaticà, acordat l'any 1953 i que reconeixia com inviolables les propietats eclesials com si fossin espais diplomàtics, si no hi havia la corresponent autorització. Però el dictador va actuar amb contundència. El convent va ser desallotjat de males maneres.

Jordi Bigues és periodista

el SÚPER QUE T'estima

Seguim creixent a Sant Gervasi
Via Augusta 188, cantonada Santaló · Disposem de pàrquing
C/ Teodora Lamadrid 21-23

plusfresc: de Lleida

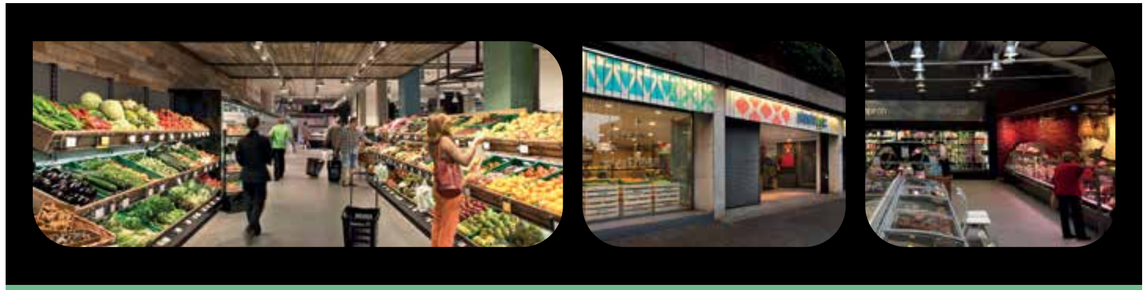

T'ho portem a casa!

servei a domicili gratuït
Per a compres superiors a 60€
4€ de cost per a les compres inferiors

+65 majors de 65 anys gratuït a partir de 35€ de compra, compres inferiors cost 2€

Servei clica&recull
*Servei gratuït per compres superiors de 75€. Per a compres inferiors, cost de 4€.
clica&recull

1 Fes la compra a **plusfresc.cat**
2 Marca l'opció Clica&Recull
3 Vine a recollir la teva compra a la zona senyalitzada del pàrquing de Plusfresc de Via Augusta, 188

Fes la teva compra online!
segueix-nos a f i
www.plusfresc.cat
71 ESTABLIMENTS AL TEU SERVEI!
Telèfon gratuït d'atenció: 900 300 192

Su seguro le dice "no pasa nada".
¿Qué dice Bufete Aurum, Abogados y Economistas?

Si su seguro debe pagar y cuánto, no lo determina su seguro, sino la ley.

Nosotros lucharemos por sus derechos.

Tel. **935 212 360**
www.bufeteaurum.com
BUFETE AURUM
ABOGADOS Y ECONOMISTAS

treballant a Sant Gervasi

Francesc Coher, mestre artesà sabater

A l'esquerra, Francesc Coher fent feina al taller on ha reunit maquinària especialitzada molt moderna. A la dreta, d'esquerra a dreta i de dalt a baix, uns calçadors, i els estants amb mostres d'alces de calçats. A sota, vistes del taller on conviuen eines tradicionals amb altres de modernes, però totes elles especialment escollides per l'artesà sabater.

Fotografies: Javier Sardá - www.fotosarda.com

▶ **Fotografies: Javier Sardá; textos: J. Sardá i J. Mestre**

En Francesc va néixer l'any 1969 en una família sense cap relació amb el món del guarnimenter. Abans d'obtenir el títol de 'Mestre artesà sabater' ja es tacava les mans amb tintes treballant com a impressor. Avui utilitza l'experiència del color i dels pigments en la restauració del calçat que li arriba per la porta de la botiga del carrer Marià Cubí, 57.

El 1988 deixo el món de la impressió perquè sentia la necessitat de desenvolupar idees pròpies amb en Lluís, un amic del poble de Lliçà de Vall, obren "un ràpid" amb maquinària petita. Era al carrer Pi i Molins, a Nou Barris, i van batejar l'establiment com Ràpid 2002, per ser dos socis i un nom de futur... Al cap de quatre mesos van decidir desplaçar-se al barri de Sant Gervasi, on la majoria de les sabates que circulaven pel carrer eren de més qualitat i els seus propietaris donaven valor al vestuari en les seves relacions socials.

La personalitat d'en Francesc el va portar al camí de l'artesania mecanitzada sense donar prioritat als terminis de producció. S'apunta a nombrosos cursos a l'escola del gremi, adquirint els coneixements necessaris per treballar amb sabates de qualitat. El primer Ràpid Coher (1989-1993) l'obra en un local de 12 m2 al carrer Dénia, 14, però va quedar petit ben aviat. Es va traslladar aleshores al carrer Laforja (1993-1998), en un local més espaiós. Uns anys més tard va ampliar el negoci obrint Ràpid Coher 2 (1996-1998) a Príncep d'Astúries, 36, que va suposar una inversió que no va complir les expectatives per confiar en un treballador que no s'ho mereixia.

Va obrir un nou local al mateix carrer Laforja cantonada amb Alfons XII, (1998-2010) fins a trobar l'espai actual, amb més de 100 metres quadrats, al carrer Marià Cubí. Decidit a reinventar el servei i orientar la seva manera d'entendre la professió i el treball d'artesania amb materials de primera qualitat, tant les pells com les gomes i d'altres que formen una sabata, dissenya un espai que li permet una recepció espaiosa i amb decoració amb al·lusions a la tradició de l'ofici. I, sobretot, un espai de taller per fer la restauració i la creació de calçat.

La necessitat de combinar atenció personal als clients i el treball especialitzat sense interferències, l'ha portat a establir un horari partit. El temps dedicat al taller rendeix millor amb el coneixement de les necessitats transmeses pel client en els horaris d'atenció al client.

La feina d'artesà és important per a alguns dels seus clients procedents de serveis de traumatologia, amb la fabricació d'alces correctores ortopèdiques, o calçat a mida, permetent solucionar problemes mèdics.

Amb més de la botiga de comerç electrònic, el web és un aparador virtual, una targeta digital que el projecta més enllà del local de Galvany, a tota la ciutat de Barcelona, fins i tot a la resta de Catalunya i d'Espanya. La seva motivació per conèixer, aprendre i el reciclatge constant i diari, l'ha portat a viatjar habitualment des de l'any 2007, assistint a cursos a Alemanya, Barcelona i Alacant, buscant les millors tendències, materials i tècniques per poder oferir calçat de moda clàssica o avantguardista, coordinat amb el fons d'armari. Però en Francesc també és molt conscient de l'antiguitat del seu ofici, un dels pilars de la menestralia de l'edat mitjana, i que avui és un dels pocs mestres artesans sabaters que queden al país.

FOTO PROFESIONAL
Regalo . Book . Retrato
FOTO DE SEGUIMIENTO
Embarazo . Primeros pasos . Infancia
FOTO PARA DOCUMENTACIÓN PATRIMONIO
Inmuebles . Muebles . Arte . Joyas
FotoSarda www.fotosarda.com/SantGervasi 934184305 . 656853193

Botiga especialitzada en tot tipus de labors, tenim teles, fils, accessoris, kits... Club de labors per compartir espai i experiència.

Laforja, 26
Tel.: 93 215 91 37

Dona

Especialistes en punt de creu, patchwork a mà i a màquina, ganxet, mitja, llenceria, puntes de coixí, etc.

Provença, 256
Tel.: 93 488 27 84
Per a més informació:
info@puntdona.com
Botiga en línea:
www.puntdona.com

Vanessa Rodríguez, directora de disseny i màrqueting a Miss Kits

Menys un vestit d'astronauta, podràs fer de tot!

▶ **Martí Rodríguez Mestre**

Quan vau iniciar el projecte Miss Kits
L'empresa Miss Kits SL va començar ara fa 2 anys, el 15 d' abril del 2013 com a botiga online amb 14 productes a la venda i molta il·lusió per aprendre i fer-nos un nom en el món de les llanes.

Com va sorgir la idea de Miss Kits?
Volíem crear un nou concepte de botiga de llanes, compartir la nostra passió per les coses fetes a mà amb la gent i ajudar a noves persones a iniciar-se al món del ganxet i la mitja. Per això el nostre nom porta la paraula Kits, perquè vam començar venent només kits per principiants amb tot el necessari per fer un projecte concret com un cistell, bossa o bufanda.

Per què vau decidir posar una botiga física?
Des d'un començament era una opció que valoràvem positivament. Volíem veure com evolucionava el negoci i ens atreia molt la idea de tenir una botiga perquè la gent pogués venir a tocar els cabdells, veure els colors i compartir la seva passió amb nosaltres.

Que heu vist en Sant Gervasi, que us hagi animat a posar la botiga aquí?
Sant Gervasi és al barri a on he viscut tota la vida, fa un temps existien més botigues de llanes però amb els anys moltes han tancat o s'han traslladat. Estàvem convençuts que era el barri idoni i de fet una de les coses que més ens està dient la gent és: "Que bé, una tenda de llanes al barri! Ara ja no he d'anar cap al centre, quina il·lusió".

Parla'm una mica de Miss Kits. Quina és la vostra filosofia?
A Miss Kits som uns enamorats del *Do It Yourself* (fes-ho tu mateix). Ens encanta sentir l'emoció de començar una nova creació i la satisfacció en acabar el projecte. Som un equip jove, però comptem amb gent amb anys d'experiència que ens aconsellen i ajuden a la presa de decisions per intentar sempre satisfer al màxim les necessitats dels nostres clients.

La decoració de la botiga és molt agradable. Teniu pensat fer tallers o activitats?
Hem intentat crear una decoració minimalista on la gent se senti com a casa, ja que no volíem treure protagonisme als que creiem que són els veritables protagonistes de la nostra botiga que són els diferents cabdells. Sí que tenim pensat fer tallers que començaran aquest mateix abril, tant per gent que es vol iniciar com per gent que ja té un nivell avançat, però necessita que la guiïn al llarg del desenvolupament de la peça.

Quins productes i materials podem trobar a Miss Kits?
M'agrada que facis aquesta pregunta, ja que és un dels motius pels quals també hem optat per obrir una botiga. Com he dit fa 2 anys vam començar amb 14 kits però ara mateix amb l'obertura de la botiga també hem optat per incloure una selecció de cabdells de diferents marques d'arreu del món que creiem que valen la pena per tema de qualitat preu. Ara mateix, tenim més de 60 tipus de cabdell diferents, des de llanes com merina, alpaca, de camell, de fibra de blat, de lli fins i tot de fibra de llet, fins a acumular un total de més de 500 referències. També tenim tots els complements necessaris com són els ganxets i agulles, botons o extres. Volem crear un petit paradís per als amants de les llanes al nostre barri.

Què podem trobar de cara a la primavera?
De cara a la primavera tenim una varietat de coses interessants pels amants del tricot. Com tots sabem quan arriba el bon temps sempre es poden fer els projectes amb cotó, però nosaltres també recomanem fer xals o peces de primavera/estiu amb bambú, ja que té un tacte més fresc que el cotó i és molt agradable de treballar.

Si vull aprendre a confeccionar productes, vosaltres em doneu suport si no me'n surto sol a casa?
Clar que sí. No només venem els materials, també venem kits amb tot el necessari per principiants o si compres cabdells, et regalem el patró que escullis dels catàlegs que tenim a la botiga. I si no te'n surts, pots venir a la botiga i tenim professors amb anys d'experiència que t'ajudaran amb els dubtes que tinguis.

Quina mena de peces de vestir i complements puc fer-me amb el material que trobo a Miss Kits?
Doncs amb tots els tipus de materials que tenim, les diferents qualitats, gruixos i de més, potser la pregunta ha de ser: què no em puc fer amb el vostre material? Crec que menys un vestit d'astronauta, podràs fer de tot! Fins i tot tenim demanats uns cabdells especials per poder fer banyadors i bikinis. També tenim material específic per fer amigurumis i diferents tipus de cabdells recomanats per fer robeta de bebè.

Miss Kits
Tu tienda de lanas

Vine i coneix els nostres cursos i el món de cabdells que t'espera

Carrer Marià Cubí 177, 08021 Barcelona
Tlf: 93 253 14 04
Horari: Dl-Dv de 10h a 14h i de 16:30h a 20h
Ds de 10h a 14h

Botiga online a **www.misskits.com**

Cinema solidari per als refugiats de Síria

▶ **Laura Pla**

La solidaritat amb el poble sirià és molt important en aquests moments i és per això que el proper dilluns 18 d'abril a les 18 hores la Biblioteca Sant Gervasi-Joan Maragall projectarà edocumental "*Silvered Water - Syria Self Portrait*" (Aigües platejades, 2014), una pel·lícula d'Ossama Mohammed i Wiam Siam Bedirxan.

Sinopsi: A Síria els "youtubers" filmen i moren cada dia. Alguns maten i filmen. A París, Ossama Mohammed només pot filmar el cel i muntar imatges de 'youtube' guiat per l'amor indefectible que sent pel seu país. Una jove cineasta kurda, Wiam Simav, des d'Homs, xateja amb ell i li facilita imatges d'allò que està passant dins la ciutat. Es comptarà amb la presència d'Aritz García, de Sodepau, que ens presentarà la pel·lícula.

Es podrà fer una donació voluntària (aconsellem 7 €) i la recaptació de fons anirà als programes de suport als refugiats Sirians d'ACNUR i Metges Sense Fronteres.

Aquest acte ha estat possible gràcies a les entitats col·laboradores: la Federació Catalana de Cineclubs, Paco Poch Cinema i Sodepau.

Alba Sotorra, documentalista

Donar veu als ideals silenciats

▶ **Carme Rocamora**

El passat mes de març, en el marc de les activitats per **a** la diada de la dona, la Biblioteca Joan Maragall va aconseguir aportar una nova mirada sobre les dones protagonistes dels canvis socials. Va ser mitjançant Alba Sotorra, reusenca, documentalista, viatgera i capaç de transmetre a la gent com viuen les dones de més enllà del nostre continent.

Amb 35 anys acaba de guanyar el Premi Gaudí per la Millor Pel·lícula Documental, *Game Over,* una història sobre la família, l'obsessió, les frustracions i les crisis, un premi que l'Alba adora haver obtingut per l'empenta que ha suposat pel seu equip —amb el que va fer moltes hores de feina i sempre marcats per un pressupost petit—, però també contenta per la família protagonista, ja que aquest premi ha significat la legitimació d'una història que els havia costat molt d'explicar. No s'oblida però, de la seva pròpia família, que ha pogut emocionar-se veient com la seva filla ha pogut arribar on ha arribat en un món tan complicat com és l'audiovisual, i més per a les dones, que registren només el 8% de direccions audiovisuals **a l'**Estat Espanyol. I és que com podem observar, l'Alba treballa per a la gent i no per ella mateixa, perquè sinó, no podríem entendre la meravella que està fent mostrant una revolució feminista que està duent-se a terme a l'Orient Mitjà.

Hem pogut parlar amb l'Alba del seu nou projecte, *Amazones*, un documental força emocionant que s'estrenarà l'any vinent. Mostra la història d'unes dones kurdes que han agafat les regnes del seu futur i han renunciat a tot per salvar la seva llibertat com a dones i la seva llibertat com a poble. Unes dones amb qui l'Alba ha compartit i ha viscut al camp de batalla, dones amb les quals s'ha emocionat.

Fotografia: Carme Rocamora

"Quan la vida i la mort estan tan juntes, que et gravin et fa immortal"

Ha estat tres cops a Kobane en plena lluita i ha viscut les victòries del poble, sentint-les seves. I és que com diu ella mateixa, "Un dels moments més bonics ha estat quan les tropes que anaven avançant pel territori, unes per una banda i les altres per l'altra, es van arribar a trobar, fet que significava obrir el corredor. Vaig plorar, perquè la victòria també era meva, perquè aquestes dones lluiten contra l'Estat Islàmic i contra l'estat patriarcal en un lloc on sempre han estat sotmeses, i és que quan fas projectes documentals, és una experiència vital que et fa sentir que formes part d'aquella realitat que estàs filmant"

L'Alba considera que els mitjans haurien de ser portaveus d'aquests ideals tan revolucionaris com és el feminisme a l'Orient Mitjà, una revolució que lluita pel confederalisme democràtic i que l'Alba considera que si es dóna suport des d'Europa, seria perfectament exportable a la resta de països de l'Orient, mentre que en canvi, el que estem fent els europeus, és donar suport a sistemes com el d'Aràbia Saudí, que és la seu del patriarcat i on les dones viuen en pitjors condicions.

Amb el seu nou documental, vol demostrar més enllà del sensacionalisme tan popular en els mitjans, com darrera d'aquesta guerra hi ha persones, explicar perquè aquestes dones lluiten, quin és el seu drama. I l'acció armada és només un pretext per arribar als seus motius: qui són, què fan i per què ho fan. Tot però, des d'una òptica extraordinàriament sensible i humana, ja que com diu ella "Em costa gravar quan algú està en una situació dramàtica, no m'agrada molestar, però una de les coses més màgiques és que quan portes un temps allà, i et coneixen, s'obliden de la càmera i et miren com si t'estiguessin transmetent el que viuen. A més a més, se senten afortunats, perquè en un lloc on la vida i la mort estan tan a prop, que algú et gravi et fa immortal"

Amazones, és doncs, una història que esperarem amb impaciència, perquè la lluita pels valors socials ha de ser contada.

Carme Rocamora és estudiant de periodisme

Sant Jordi a Sant Gervasi

Novetats de l'editorial 'La Vocal de Lis'

El fillol de Sant Jordi i el drac vermell

▶**Elena Bulet**

Tots coneixem la llegenda de Sant Jordi, però com haurà avançat a través dels anys? Aquest llibre presenta la història d'amistat entre el fillol de Sant Jordi, un nen del segle XXI, i el famós drac de la llegenda, anomenat Roig.

El Jordi, el fillol del conegut cavaller, s'ha escapat de palau perquè està fart que el tractin com un nen petit. Ell vol créixer, ser gran i acompanyar el seu padrí a rescatar princeses. Coneixerà en Roig, un drac mil·lenari que canta en llatí balades de la Shakira. Aquest el portarà a passejar per la selva de l'Atlàntida i li ensenyarà que "totes les coses tenen el moment just a la vida". Si correm massa per aconseguir-les, tenim el perill de fer-nos vells massa aviat.

La història transcorre a partir de diàlegs, que presenten un punt d'humor i estan molt adaptats als nostres temps.

Apareix la dependència envers les noves tecnologies i també la poca cura que tenim del medi ambient.

És un llibre molt agradable, apte per a tots els públics i fàcil de llegir. El text de l'escriptor i periodista Octavi Franch està acompanyat pels dibuixos de la il·lustradora Mercè Armengol. Junts, conformen *El fillol de Sant Jordi i el drac vermell*, una obra que convida a reflexionar sobre el nostre modus vivendi

Des del dimecres 20 fins al dissabte 23 d'abril, La Vocal de Lis posarà una **parada al passatge Arcàdia per la signatura de llibres per part dels autors**. El dissabte 23, diada de Sant Jordi, també posarà parada a l'avinguda Diagonal cantonada amb Balmes, i a Pedralbes Center.

Sota la catifa

Aquest llibre és un recull de relats de suspens i d'intriga ambientats a Sant Gervasi. Els seus autors, tots ells vincualts al barri, ens parlen també de la memòria, dels comptes pendents amb el passat, de motius amagats en els racons més obscurs de l'ànima i de la fina línia entre l'amor i l'odi.

A *Sota la catifa* hi caben històries inquietants i inesperades, absurdes i desconcertants... Són històries embolcallades en forma de poema, microrelats, conte curt i relat llarg. La varietat de temes, veus i escenaris que configuren aquesta obra tracen amb originalitat i un toc de gosadia un fresc de la vida qüotidiana, diversa, complicada i a vegades inversemblant.

El llibre ens interpel·la, ens incita a fer-nos preguntes, i ens convida a llegir tot teixint una història irrepetible, única i particular.

La diada de Sant Jordi al Farró

▶ **Veïns Farró**

Durant tot el dia: **vine i comparteix el teu llibre**, porta el teu llibre de capçalera, explica'ns perque ho és i llegeix-nos un parell de fulls

Signatura de llibres (a 10 d'abril):

10-11 h Agustí B. Palatchi - *Especies invasoras*
Isabel Del Rio - *La Vident de la Lluna Plena*
11-12 h Alicia Estopinya - *Los perros y los cuchillos*
M. Carmen Martínez - *Aloha*
Jaume Copons - *Col·lecció Agus i els monstres*
12- 13 h Victòria Cardona - *Teixint el tapís de l'amista*
Josep Camps - *Melodía quebrada*
Júlia Diez - *El Cumhacht de Ethan*
13-14 h Consol Kijimuna's kitchen - *Raw Food Anti-Aging*
16-17 h Oscar Julve - *Col·lecció Popdowns*
17-18 h Sebastià Bennassar - *On mai no creix l'herba*
19-20 h Teresa Roig - *La merceria*
Lluc Oliveras - *Los profesionales*
Lluís Bosch - *Besós Mar*
Empar Fernández, Graziella Moreno
Celia Santos - *Indy, una moto de cuento*
Eva Sandoval - *¿Y tú qué crees?*
Marta Castells - Vegana i Catalana
Fabian Mohedano - *100 motius per a la reforma horària*

A les 12 h: ballada de sardanes amb la cobla Rambles
Plaça de Mañé i Flaquer

Organitzat per l'AV i Comissió de Festes del Barri del Farró

La rosa de Sant Jordi i altres flors

Floristes creatius i amb molt de gust

▶ **El jardí**

A Sant Gervasi hi ha una llarga tradició entorn de la flor ornamental. Per exemple, la finca de Can Borni, sota el Tibidabo i al límit entre els antics municipis de Sant Gervasi de Cassoles i Horta, es dedicava sobretot al conreu de flors ornamentals, com altres finques al voltant de la riera de Can Mandri. Encara hi ha gent gran que recorden els extensos camps de flors, sobretot de clavells —la flor de moda aleshores— que hi havia entre els actuals carrers de Mandri i Ganduxer, però del que hi han quedat pocs testimonis gràfics. Aquestes flors les venien a les floristes de les Rambles, o alguna floristeria del barri, com ara l'actual Babilonia del carrer Santaló, que fa molts anys que fa de florista i fins i tot havia tingut uns vivers.

Actualment hi ha a Sant Gervasi un bon grapat de floristeries de primera qualitat, a tots els barris. Algunes tenen una llarga trajectòria, com Flors Prat a la plaça Bonanova, Bertrán al carrer Muntaner, Flors Pàdua a la República Argentina o l'esmentada Babilonia. I d'altres són més actuals, com The Boj, al carrer de Bigai, Mitre&Mandri a la Ronda de Mitre, Gorg al carrer Santaló, Flor del Vent a la plaça de Sant Joaquim o Flors Zinnia al Turó Parc. Només són algunes de les moltes floristeries que trobaríem arreu del barri i que són un símptoma evident de què la gent aprecia tenir un bon ram de flors fresques i de temprada a casa, a prop seu. I ara, a la primavera, n'hi ha moltes espècies!

La gent també gaudeix de les composicions florals, amb flors fresques o seques, que de vegades són autèntiques obres artístiques! En aquest sentit, les floristeries més modernes són capaces de fer propostes molt atrevides i espectaculars, però d'altres també fan composicions de caràcter més clàssic. Totes, però, demostren una gran imaginació en el moment de fer les composicions florals.

I, amb l'arribada de Sant Jordi, la rosa es converteix amb la gran protagonista. De fet, aquesta diada la rosa invadeix tota la ciutat: multitud de petites paradetes apareixen arreu, a cada cantonada de qualsevol carrer... És això un problema per les floristeries? Caldria una major regulació? De fet, sembla que aquest any, l'Ajuntament vol regular millor aquesta venda. Una cosa és permetre que un cau, un esplai o un grup d'estudiants posin una paradeta per recollir diners amb la finalitat de pagar-se uns campaments o un viatge de fi de curs, i una altra és que uns particulars ho aprofitin per fer-hi negoci, de vegades amb caràcter abusiu. Tot i així, cal promoure l'interès i l'estima per les flors. Tots ho gaudirem!

Fotografies: Floristeria The Boj

Recomanacions de la Casa Usher llibreters, pel Sant Jordi 2016

FICCIÓ

La confessió de la lleona, de Mia Couto (ed. Periscopi)
La missió de caçar a la lleona que mata a les dones del poblet de Kulumani, serveix a l'autor per explicar-nos com si fos una llegenda, les creences dels habitants de Moçambic, el paper fonamental de les dones en aquesta comunitat. En una mescla de realitat i superstició, Mia Couto denúncia l'opressió contra la dona que encara ara existeix en moltes parts d'África.

Tomoji, de Jiro Taniguchi (ed. Ponent Mon)
Una nova novel·la gràfica del mestre Taniguchi: hi tornem a trobar tant els paisatges serens com els personatges delicats, tant del gust de l'autor. En aquest volum, Taniguchi ens presenta la infància i adolescència de Tomoji Uchida, així com el Japó més tradicional i desconegut per als occidentals.

Manual per a dones de fer feines, de Lucia Berlin (ed. l'Altra)
Ens trobem davant d'un recull dels millors contes de Lucia Berlin, autora americana desconeguda fins ara pel públic català. Els relats de Berlin ens traslladen a una Amèrica profunda i inhòspita i estan protagonitzats per dones que lluiten dia rere dia per sobreviure a la ciutat.

Tú no eres como las otras madres, de Angelika Schrobsdorff (ed. Periférica & Errata Naturae)
L'autora reconstrueix a partir de cartes, records familiars, testimonis d'amics i coneguts, fragments de diaris, textos perduts... la vida de la seva mare, des de l'efervescent Berlin dels anys 20 fins a l'exili a la Bulgària dels anys 40. La vida d'una dona enlluernadora que estimava i vivia amb una força extraordinària.

Una veu de nit, d'Andrea Camilleri (edicions 62)
Un nou cas del comissari Montalbano, que ara ja té 50 anys però no vol deixar encara la seva feina a la policia. Aquest cop s'enfronta a un cas que tothom dóna per descomptat que ha estat un suïcidi, però ni Montalbano ni el forense ho tenen tan clar...

ASSAIG:

Confessions d'un culer defectuós, de Sergi Pàmies (ed. Empúries).
Mai es pot parlar del teu equip de futbol sense parlar d'un mateix. D'aquesta manera el llibre esdevé unes memòries dels seus vint anys com a comentarista i espectador del joc del Barça: de partits que queden en el record, de jugadors pels qui sents una predilecció inexplicable, d'anècdotes familiars lligades a aquest esport...

Temps de segona mà: la fi de l'home roig, de Svetlana Aleksiévitx (ed. Raig verd)
A través d'entrevistes a diferents testimonis, com l'última guanyadora del Premi Nobel de Literatura li agrada fer, descobrim la cara més amagada de la Rússia dels darrers vint anys: de com la fi del comunisme soviètic i l'entrada al ferotge capitalisme ha canviat les vides quotidianes de la gent.

Teoria i pràctica del pa amb tomàquet, de Leopoldo Pomés (ed. Tusquets)
Per celebrar el 30è aniversari de la primera publicació del llibre, l'editorial Tusquets ha reeditat en una edició especial aquest clàssic dels receptaris de cuina. Acompanyat de les il·lustracions de Juliet Pomés Leiz i un pròleg de David Trueba, recuperem les 70 suculentes receptes que Pomés va recopilar per reivindicar el plat estrella de les nostres cuines.

La última modelo, de Franck Maubert (ed. Acantilado)
L'autor, fascinat per les pintures i escultures de Alberto Giacometti, busca, troba i s'entrevista amb la seva última amant i model, Caroline. Ens trobem davant d'un text mínim en què es parla de l'art i de l'amor, dos temes irremeiablement lligats per Caroline quan recorda les sessions de pintura de Giacometti, la passió de l'artista per ella i per l'art, la frustració de l'artista davant d'unes escultures...

Dadnos precipicios: poemas y canciones, de Ferran Pontón (ed. 66 RPM)
El naixement d'un disc. En la primera part hi trobem les lletres de les cançons de l'últim disc del grup Egon Soda, i a la segona la vivència de l'estudi de gravació, quan els poemes s'aixequen del paper i es converteixen en música. Amb un pròleg de Santi Balmes, cantant de Love of Lesbian, i il·lustracions d'Eugènia Anglès.

INFANTIL:

Así gira la tierra, de Martine Laffon (ed. Silonia)
Quatre gegants arriben a la terra i cadascú tria un element: el foc, l'aigua, la terra i l'aire i decideixen reemplaçar al Sol que ja està cansat de moure's al voltant de la Terra. A partir d'ara els quatre gegants hauran d'empènyer la Terra perquè sigui ella la qui giri al voltant del Sol. Amb il·lustracions estampades de Mayumi Otero.

Això era un alfabet, d'Oliver Jeffers (ed. Andana)
Per cada lletra de l'alfabet, un conte ple de disbarats i de dibuixos: a la R uns robots que roben núvols per tot el món, a la P una pastanaga tan ximpleta que no sap que és una pastanaga i a la A un astronauta que mai ha pogut enlairar-se amb el seu coet perquè té por a les altures...

Esto no es un libro, de Jean Jullien (ed. Phaidon)
Un llibre de cartó per als més petits... però, això no és un llibre, és la boca oberta i plena de dents d'un monstre pelut! No, no... a la següent pàgina s'ha convertit en un ordinador portàtil i a la següent en una tenda de campanya!

En Xot i els amics de la nit, d'Agustín Comotto i Gemma Ágeda (ed. Llibres Tres Quers)
En Xot és un mussol que viu en una branca del bosc. Des d'allí. ho veu tot i ens presenta a tots aquells animalons que quan cau la nit, surten a passejar: l'òliba que dorm de dia, el gripau que s'amaga a l'estanc i el porc senglar que busca bolets per sopar.

Sant Jordi de les Galàxies, de Jaume Copons i Lliliana Fortuny (ed. Combel)
És el dia de sant Jordi i la mare de l'Agus obre un llibre que no havia d'obrir: surt un drac de les Galàxies que vol destruir la terra! Com ho faran l'Agus i companyia per tornar-lo dins del llibre abans que el Doctor Bot i el seu ajudant l'adoptin com a mascota?

CLÍNICA DEL DOLOR

HOSPITAL EL PILAR (CLINICA DEL PILAR)
quirónsalud
La salud persona a persona

- Tratamientos farmacológicos
- Infiltraciones articulares
- Bloqueos nervios periféricos
- Bloqueos centrales: *Epidural e Intradural*
- Bloqueo sistema nervioso simpático
- TNS
- Iontoforesis
- Acupuntura y Electroacupuntura
- Radiofrecuencia Columna Vertebral: *Facetaria · Discal · Foraminal*
- Radiofrecuencia nervios periféricos y Articulaciones
- Ozonoterapia: *Periférica, Discal, Articular y General*
- Terapia Manual y Física

Las Clínicas o Unidades del Dolor son centros especializados en la prevención, diagnostico, tratamiento del dolor, donde profesionales con conocimientos y experiencia estudian y valoran los problemas de dolor rebelde y plantean la estrategia para su control.

En la actualidad las Unidades del Dolor tratan pacientes con dolor crónico de origen no maligno en un 90%, aunque hay un 10% de pacientes con dolor por cáncer que pueden beneficiarse en dichas Unidades.

Nuestra Unidad del Dolor se adapta a lo anteriormente dicho con alta especialización en pacientes con patología de columna vertebral y articulaciones. Dolor de la columna cervical, dorsal y sobre todo lumbar, ocasionados por diferentes patologías de los discos intervertebrales (hernias, protrusiones) ,de las articulaciones de las vertebras (facetas) y canal estrecho vertebral de origen degenerativo en la mayoría de los casos.

Dr. C. de Barutell Dr. F. Domingo Dra. M. Ortiz

TRABAJAMOS CON LAS PRINCIPALES MUTUAS

C/ Balmes, 271, Despacho 4, T 93 218 14 58 **www.clinicadolorpilar.com** · info@clinicadolorpilar.com · *Visitas: Lunes y Miércoles (mañana y tarde) Jueves (tardes)*

especial Sant Jordi

Història de la pessetita

Un relat entorn al síndrome X fràgil

▶ **Lídia Ruiz Sanchez**

Tan sols quedava un tros de metall per encunyar i dos homes discutien.

— És millor fer un duro.

— No!!! una pesseta.

Sí, aquell tros de metall era massa gran per fer una pesseta i justet per fer un duro.

Ho van decidir a la sort i va guanyar el que volia que fessin una pesseta amb el metall. Va ser encunyat amb molt de compte i amor, ja que el senyor que el va encunyar, que es deia Ramon, estava molt enamorat i va començar la vida d'aquell tros de metall convertit en pesseta.

El primer que van fer amb ella, va ser posar-la en un grup de pessetes, embolicades totes en un paper i les van portar al banc. Al banc molts clients volien pessetes, i Pessetita es va anar acomiadant a poc a poc de les seves amigues pessetes. Ja sols quedava ella i un home se la va emportar, va ser la seva primera experiència com a pesseta.

L'home es deia Àngel i era bastant nerviós, doncs no feia més que ficar la mà a la butxaca i donar voltes als diners. Allí va conèixer els duros. No eren mala gent! Però una mica creguts perquè valien més.

Com el senyor Àngel donava tantes voltes als diners de la seva butxaca, Pessetita va caure a terra, i ella desesperada va començar a cridar:

— Ep, senyor Àngel, que sóc aquí, he caigut! Que no m'escolta?

Però ella no entenia que els humans no sentien les coses, i menys a una simple pesseta. Pessetita, se sentia sola i tenia fred, era de nit i el carrer estava desert, amb la qual cosa ningú la va poder veure. Va cridar a una fulla que havia caigut d'un arbre, era tardor, perquè l'abrigués.

Va arribar el matí i va sortir el sol, es va acomiadar de la fulla que es deia Toñi i que era molt agradable i riallera. Pessetita va veure com els nens anaven a l'escola, molts la trepitjaven i ella inútilment començava a cridar, ja que li feien mal.

De sobte una nena la va veure i amb gran joia la va agafar. La nena que era molt bonica, es deia Laura i estava molt orgullosa d'haver trobat una pesseta i això també era un orgull per a Pessetita. La Laura no la va tenir molt de temps, perquè va entrar en una botiga de llaminadures i se la va gastar comprant un xupa-xups.

Pessetita anava de mà en mà i estava farta perquè era molt avorrit, va pensar amb amargor. Va estar alguns dies a la caixa d'un supermercat, allà va sentir moltes xafarderies, perquè a la caixera li agradava parlar de tothom quan sortien per la porta, fins que va anar a parar a un moneder. Allà va trobar a una amiga pesseta, que havia conegut al banc, es van explicar la vida i van veure que les pessetes havien nascut per anar d'un lloc a l'altre.

Tampoc al moneder va estar Pessetita massa

Dedicat al meu x fràgil, Miguel Ángel Montes Ruiz, amb tot el meu amor.
La síndrome X fràgil (SXF), és una malaltia genètica que provoca retard mental a causa d'una alteració del cromosoma X.

temps, però aquesta vegada que va canviar de mà, va anar a parar a la butxaca d'un capitalista que es deia senyor José. Allà va conèixer els bitllets, aquests sí que n'eren d'antipàtics! Es burlaven d' ella perquè mai en aquesta butxaca havia caigut una pesseta i la veien insignificant. Li deien:

— JoooojJoooooojJoooooo, tu no vals res, ets petita i amb tu no es poden comprar coses grans, jooooo, joooo, joooo.

Pessetita va acomplexar-se bastant i es va escapar, aquesta vegada va tenir una experiència que mai havia sentit, perquè el petit de la casa que es deia Miguel Ángel i era molt entremaliat i ploramiques la va agafar. Era un nen que tenia una síndrome que es deia síndrome de x fràgil, i que sí que l'escoltava i es podia comunicar amb ella. Ella li va explicar la seva curta vida, mentrestant ell la escoltava amb molta atenció i ell també li va explicar coses, com ara: que anava a una escola especial, que tenia dos germans grans que l'estimaven molt, que al seu pare li agradaven les motos i que la seva mare era molt lluitadora i que ell la necessitava molt. També li va dir que els nens i nenes amb aquesta malaltia es poden comunicar de manera secreta entre ells, entre les coses, els animals i les plantes perquè tenen un do invisible que les altres persones no poden veure. Miguel Ángel va començar a jugar amb ella i se la ficava a la boca, sense voler el nen se la va empassar i Pessetita va anar a parar a un lloc molt fosc i humit.

Tenia por perquè no sabia com sortir d'allà. Tampoc va trigar gaire, i es va endur una gran sorpresa al veure que tots l'esperaven impacients, encara que feia una mica de pudor… La van col·locar en un quadre amb un preciós marc, darrere d'un vidre i a sobre van posar una placa a on es llegia "La pesseta digestiva" i d'allà no es va moure mai més i va viure contenta i feliç, fins que van arribar els euros, i ella estava molt contenta perquè cada dia podia parlar amb el Miguel Ángel….

I vet aquí un gat, i vet aquí un gos, i vet aquí que el conte ja s'ha fos.

Record d'en Marçal

El passat dia 13 de febrer va morir Marçal Barrachina, a casa seva, al carrer de Balmes. *El Jardí* ha demanat a la seva muller un apunt biogràfic, i un poema pel gran amor que ell tenia pels llibres

▶ **Mariarosa Ramoneda**

Marçal Barrachina i Tomàs va néixer un 5 de juny de 1930 al carrer de Santa Anna de Barcelona. A catorze anys, ja remenava i barrejava colors al taller de pintura industrial del seu pare a qui ajudava. Ben aviat es va adonar que li agradava dibuixar i va anar a estudiar Belles Arts a l'Escola de Belles Arts de Sant Jordi, on més tard es va llicenciar. A dinou anys va entrar a treballar a la Sala Parés on volien algú que aprengués a restaurar quadres. En Marçal va donar forma a aquell taller, i ell mateix es formà com a restaurador.

Més endavant, va obrir el seu propi taller on va tenir el privilegi de restaurar amb les seves pròpies mans obres de les millors col·leccions de Catalunya, com ara les que l'any 1996 van formar part del nou museu d'Art Modern de Montserrat. En Marçal va restaurar les pintures amb què el filantrop Josep Sala Ardiz havia fet donació a l'Abadia de Montserrat. En Marçal va tenir la bona pensada de fotografiar tots els quadres que entraven al seu taller, obres dels grans artistes de la pintura catalana, arribant, fins al moment, a reunir unes vuit mil fotografies d'obres originals i unes dues mil d'obres falses, a més d'una biblioteca d'uns 500 llibres d'art.

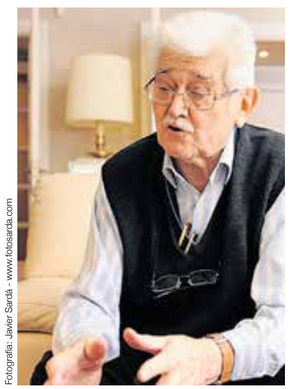

Fotografia: Javier Sarda - www.fotosarda.com

La seva feina ha estat reconeguda en tota la península i fora de les seves fronteres, i se'l considera el millor expert en pintura catalana. Va ser sol·licitat per les millors cases de subhastes i galeries d'art pels seus grans coneixements, la seva experiència, la seva bonhomia i la seva legalitat a l'hora d'autenticar una obra d'art.

Amic llibre

Homenatge al millor amic de tots els temps

Amic! company volgut d'hores desertes,
fidel en tot moment, llum i conhort;
subtil remei de penes i fatigues
que sempre estaràs viu en el meu cor.

Per mi, tu has estat pare, mestre u guia;
tothora conseller ferm i constant
de greuges i dissorts i de tants dubtes!
Et duc amb mi des que jo era un infant.

Amb tu, jo m'adormia de petita,
llegint tants i tants contes inventats
que tu solies dur-me tots els vespres,
parlant de personatges encantats.

Quants cops m'has alegrat, fent-me somriure
i riure en un esclat de goig al cor,
deixant gust i regust de dolç i menta
amb una imatge tendre i un record!

Em venen a la ment, tantes vegades
que havies assolit fer-me plorar,
palpant-me el sentiment amb les històries
d'aquells herois que el món no oblidarà!

D'herois valents, morint per Catalunya,
vessant la seva sang sota els estels
de tantes nits de foc, d'estralls i febre
lluitant per defensar nostres arrels,

la nostra dignitat, la nostra llengua
i els drets de llibertat d'éssers humans;
lluitant per l'ideal que ens agermana
i ens fa ser fills d Déu i catalans.

Tu has fet que jo estimés la nostra història
que he venerat, fidel, com un tresor
de Pàtria, Fe i Amor. Quin pom de roses
m'endolça l'esperit i em nua el cor!

Avui, llibre, amic meu, en el teu dia
vull rétre-t l'homenatge més sincer.
De tots els meus amics, tu ets el més noble,
prudent, callat i ric, savi i auster.

Avui, t'han dut a mi, florit de rosa,
i et prenc amb tot el cor i el sentiment.
La rosa, en un sospir, caura marcida,
més tu, restaràs viu eternament!

Mariarosa Ramoneda
(1988)

comerç

BARNAVASI lliura el premi de 'Vols Guanyar 500 €?'

Fotografia: Barnavasi

Barnavasi i l'entitat Agrupació han portat a terme durant febrer i març una acció promocional conjunta anomenada, Vols Guanyar 500 €? Les botigues participants, associades a Barnavasi a la zona de Sant Gervasi-Galvany han ofert als seus clients unes butlletes per participar en la promoció i optar mitjançant el sorteig que es va fer el passat 31 de març a la seu de l'Agrupació, per guanyar 500 € en xecs regal per a bescanviar a les botigues que varen participar distribuint la promoció.
Amb totes les butlletes recollides de les botigues, es va extreure la butlleta guanyadora que va ser per Carina Lladó, dipositada a la botiga Nuria Closas del carrer Amigó, 67, on dels 500 € del premi la guanyadora se n'ha té gastar 100 com a mínim. La resta del premi, ho podrà fer a qualsevol de les botigues participants.
El passat dia 11 d'abril es va fer el lliurament oficial del premi a les instal·lacions que té l'Agrupació al carrer Muntaner, 545 amb el director de l'oficina de l'Agrupació, Oriol Aguilera i el president de Barnavasi, Salvador Albuixech.

Cartell de la Festa Major

Convocat el concurs del cartell de la Festa Major 2016

▶ **El jardí**

El concurs està obert a tothom qui hi vulgui participar, presentant una obra original (es poden presentar més d'una obra).
— Mides A3 (42 cm d'alçada x 30 cm d'ample) format vertical.
— El concursant haurà d'incloure al cartell la frase "Festa Major de Sant Gervasi 2016", les dates "del 10 al 19 de juny".
— Les il·lustracions presentades es poden fer en qualsevol estil o tècnica i que fomentin els valors cívics i culturals de la Festa Major.
El cartell guanyador servirà per al cartell de la Festa Major, programes d'actes i altres peces promocionals.
El termini de presentació de les obres serà **fins al 23 d'abril de 2016 al Centre Cívic Vil·la Florida del carrer Muntaner, 544 de dilluns a divendres de 10 a 21 h, i els dissabtes de 10 a 13 h**.
El veredicte del Jurat del concurs es farà públic el 9 de maig del 2016, al mateix centre Cívic Vil·la Florida. Una selecció dels cartells presentats, a més del cartell guanyador seran exposats al mateix centre Florida durant les dates de la Festa Major.
El guanyador o guanyadora del concurs a més de la seva publicació com a imatge de la Festa Major de Sant Gervasi 2016, al cartell, programa d'actes i peces promocionals, rebrà la quantitat de 400 €, que seran lliurats en un acte de la Festa Major de Sant Gervasi, del 10 al 19 de juny.
El fet de participar en aquest concurs vol dir l'acceptació de les bases del concurs que es troben a la pàgina web del centre cívic Vil·la Florida: www.ccivics.bcn.cat/vil.laflorida

Convoca: La Comissió de Festes de Sant Gervasi (BARNAVASI, Associació de Comerciants de Sant Gervasi, i l'Associació de Veïns de Sant Gervasi de Cassoles)

st. gervasi

Punts de llibre per Sant Jordi

Com és habitual cada any i amb motiu de la campanya de Sant Jordi, es distribuiran punts de llibre a les botigues de l'Eix Comercial de Sant Gervasi. Els punts de llibre dels premis "El Comerç i les Escoles" volen mostrar a la ciutadania la visió que els nois i noies dels centres educatius tenen del comerç de la seva ciutat. Es realitza una selecció d'entre tots els participants, que pertanyen a diferents categories segons l'edat de l'alumne, des dels 3 fins als 16 anys.
El criteri per a la tria de dibuixos es basen en la creativitat, la tècnica emprada i l'adequació al concepte proposat: el comerç de la ciutat. Els dibuixos guanyadors del premi es converteixen en 500.000 punts de llibre per a distribuir als comerços de la ciutat per a la diada de Sant Jordi. Aquesta és una iniciativa que enguany celebra 10 anys.
Apropa't a qualsevol comerç de Barnavasi, on trobaràs els 14 models de punts de llibre seleccionats aquest any entre totes les escoles participants.

Barnavasi, us desitja una bona diada de Sant Jordi.

memòria històrica

Isabel Llorach i Dolsa

Promotora, dinamitzadora i mecenes cultural i social

▶ **Jordi Llorach i Cendra**

Isabel Llorach i Dolsa (Barcelona, 1874 – 1954) va ser la quarta i darrera filla de Pau Llorach i Malet, metge psiquiatre, i de Concepció Dolsa. El doctor Llorach va acumular una gran fortuna amb la comercialització de les aigües minerals de Rubinat-Llorach (vegeu *El Jardí de Sant Gervasi* núm. 16, març 2016, pàg 18). Aquesta circumstància va permetre a la família formar part de la societat benestant de l'època. La mare d'Isabel, ja vídua, encomanà la construcció d'una sumptuosa mansió envoltada de jardí, al carrer de Muntaner, 265, prop de la Travessera de Gràcia. El projecte va ser realitzat per l'arquitecte modernista Josep Puig i Cadafalch i enllestit l'any 1904. En morir, la torre va ser heretada per Isabel i es parcel·là una part del jardí per construir-hi dues torres més per a les seves dues germanes. El palauet va ser enderrocat als anys trenta.

Isabel Llorach restà soltera. Sembla que durant la primera joventut va viure un gran amor amb el fill gran del farmacèutic Salvador Andreu, conegut popularment com en "pastilletes" per les famoses pastilles per a la tos que fabricava. Però, malauradament, el jove va morir. Es diu que aquest infortuni sentimental l'influí molt, optant per la solteria, estat que li permetria ser només fidel a ella mateixa.

Isabel Llorach tenia un atractiu especial. Es feia mirar i admirar, pel seu somriure seductor, tenyit de certa picardia, però no absent de signes de fermesa temperamental. A més, sempre vestia amb elegància, desprenent un *glamour* molt d'acord amb la moda parisenca d'aleshores. I quan parlava, era amable i denotava una gran cultura. Amb tot, la seva presència era notòria en qualsevol acte que assistia, esdevenint el centre d'interès de tothom. Com diuen els anglesos, tenia *irresistibly attractive*.

La cultura, la seva predilecció

Per vocació meditada, Isabel Llorach aconseguí estrènyer els vincles entre els cercles benestants, força ancorats en costums clàssiques, i els intel·lectuals i artistes que encetaven noves tendències. Aquesta intenció la deixà reflectida en el llibre *Un siglo de Barcelona 1830-1930,* que l'any 1946 coordinà Carles Soldevila. Hi deia: "Des de molt jove, he tendit a trencar el mur que incomunicava el món elegant del món de les arts i les lletres." I afegia: "Res em sembla tan útil per millorar i elevar el to d'una elit com que els poetes, els pensadors i els artistes transmetin a les dames i als cavallers una mica de les seves inquietuds espirituals i que aquests els comuniquin a aquells una mica de sentit social i de gràcia urbana". Va assolir els seus propòsits, esdevenint una excel·lent promotora, dinamitzadora i mecenes cultural. Així, col·laborà amb Conferència Club, projecte promogut l'any 1929 pel polític Francesc Cambó i presidit per ella. L'entitat, creada a semblança dels models francesos i britànics, aconseguí situar Barcelona a l'alçada de les denominades "ciutats pròcers". Els actes del Conferència se celebraven a l'Hotel Ritz, havent-hi participat més de cent vint-i-cinc destacats conferenciants, com André Maurois, Paul Valéry, Giuseppe Ungareti, Walter Gropius, Garcia Lorca, Salvador de Madariaga o Gregorio Marañon.

Fent ús de la seva fortuna i en els salons i el "teatret" del palauet del carrer de Muntaner, va organitzar nombroses sessions acadèmiques i representacions d'obres teatrals d'avantguarda, participant-hi noms de la talla de Vaslav Nijinsky, Carlos Gardel, Maurice Chevalier Josephine Baker, Miguel Fleta i Wanda Landowska, entre altres. A més de presidir el comitè protector de les Vetllades de Teatre Selecte i de ser membre activa de l'Associació Wagneriana, era assídua assistent a les representacions del Teatre Principal, del Liceu i del Palau de la Música i amb caràcter més lúdic, de les curses a l'Hipòdrom del Prat de Llobregat, de les sessions de la Maison Dorée i dels *thés-dansants* al Restaurant Llibre. També practicà l'equitació i va fer llargs viatges arreu del món. En el vessant social, va assolí reconeguts èxits amb els actes que organitzava i patrocinava, als quals assistien els personatges més destacats de l'època, des de polítics, empresaris i financers, fins a representants de la societat adinerada i de la intel·lectualitat. Veritablement, una activitat frenètica, sempre centrada en les seves dues passions: la cultura i la relació social. Se solia dir que no se celebrava cap acte important a Barcelona que no hi hagués els Rolls Royce d'Isabel Llorach aparcat a l'entrada del local. A partir dels anys quaranta, tant pel canvi social produït per la postguerra, com per la disminució de les rendes de la comercialització de les aigües de Rubinat-Llorach, i lògicament per l'edat, Isabel Llorach es retirà de la vida activa, iniciant-se des d'aleshores el mite del personatge destacat d'una societat que mai més tornaria a tenir el relleu assolit.

Fotografia: Postal ATV - Col·lecció família Mestre Campi

Vista de la torre Llorach al carrer Muntaner, seu de lluïdes festes socials i destacats actes culturals. A sota, Isabel Llorach, detall del retrat d'Agapit Casas (fotografia de Jordi Calveras)

© Museu Nacional d'Art de Catalunya, Barcelona 2016

Isabel Llorach es feia mirar i admirar, pel seu somriure seductor, tenyit de certa picardia, però no absent de signes de fermesa temperamental.

Un personatge avançat al seu temps

Tot i els rígids costums de l'època, sobretot per a la dona, Isabel Llorach va viure amb una gran llibertat personal, social i cultural. En aquest sentit, molts han intentat esbrinar els seus possibles "secrets privats", a vegades per a criticar-los, a vegades, sense voler-ho reconèixer, per a imitar-los. L'escriptor Lluís Permanyer la descriu com "Un personatge que va viure amb una intensitat extraordinària la vida enriquidora i va saber gaudir, donant exemple de la llibertat que havia d'assolir la dona en la vida social i cultural, tot sent respectada, admirada i també envejada."

Va ser una precursora del model de dona culturalment dinàmica, socialment activa i que actuava amb plena llibertat personal. Una nova manera de viure la vida femenina que s'anava obrint pas a l'Europa avançada d'aleshores, però que a Catalunya no es va començar a concretar, i encara tímidament, fins a la dècada dels seixanta. En l'aspecte cultural i artístic, la seva actuació com a promotora, dinamitzadora i mecenes va contribuir a elevar el to de l'endormiscada societat barcelonina. Malgrat tot, el personatge i la seva actuació no han estat degudament reconeguts per la poc equitativa i massa oblidadissa història recent. No és gens estranya aquesta actitud. És una manera de fer molt pròpia dels barcelonins, sobretot si els personatges i els fets a recordar sorgeixen de la classe social adinerada. El seu nebot, F. Javier Baladía, ho exposa en el llibre *Abans que el temps ho esborri.* Diu: "La gent no suporta aquells que ho tenen tot: sort, elegància, riquesa i, a més, intel·ligència i simpatia". Un darrer comentari. Manquen noms de dona en el nomenclàtor dels carrers de Barcelona. És cert. Per això, se li dedicarà al personatge un carrer cèntric, no un carreró, de la ciutat? Ho dubto.

Jordi Llorach i Cendra és escriptor

Casa Sagnier

Il·lustríssima convivència

S'ha convocat un Concurs de Còmic per a joves

▶ **Casal de Joves Casa Sagnier**

Aprenem a dibuixar abans d'escriure, distorsionem la realitat, la desfigurem i la transformem al gust de la nostra fantasia. Juguem a crear un nou món cromàtic fins a l'arribada de l'ull adult que ens limita a imitar els colors de la realitat. Anem transformant el que és quotidià en el nostre imaginari infantil que, cada cop, evolucionarà en un dibuix més complex i enrevessat, introduint valors representats per colors, textures i dimensions. Potser, en algun moment, vam arribar a fer una seqüència de tota una història que volíem explicar i, fins i tot, polir-lo amb un gust estètic. Malgrat això, no sempre arribem a aquesta fase, perquè cap de nosaltres comencem a dibuixar sinó que deixem de fer-ho.

El còmic representa ben bé els valors i l'imaginari col·lectiu que tota una societat ha anat construint al llarg dels segles, històries de l'estil Manga com "Naruto" o "One piece" tampoc no s'allunyen dels valors construïts des de l'antiga Grècia o Roma. L'heroïcitat, el coratge i l'honor dels herois adopten formes de guerrers medievals, ninges, samurais o, fins i tot, futbolistes, els nous herois de la nostra era. Dimonis, zombis, homes de terracota, pirates, alienígenes o qualsevol personatge desconegut que pot venir de ben lluny (un terme perillosament ampli) formen part dels nostres malsons col·lectius.

Podem magnificar les històries d'estar per casa sigui per riure o transformar-les en proeses, denunciar el que no ens agrada utilitzant la subtilesa, la ironia o satiritzar-la. Per trucar al 092 perquè el local de sota sobrepassa els decibels, ja tenim la realitat, una realitat que podem transformar-la a la dula en tot un univers fantàstic, en el qual el cos de policia pot canviar el seu uniforme blau marí per una armadura samurai convertint, així, a l'autoritat en un exèrcit del Japó antic. Podríem tirar més del fil i transformar a les forces malignes, allò que desconeix o tot allò que ens assalta en una plaga de llagostes, alienígenes que ens ataquen, o una invasió zombi i, potser estem inflant la realitat, posant-li més pa que formatge, però és l'evasió de la realitat el que ens permet dibuixar i fer còmics. Aquesta realitat, molts cops, és el soroll del bar que tenim sota de casa, és la caca de gos que acabem de trepitjar o l'empipament que ens provoca la mala convivència en els espais que compartim. La resolució de conflictes pot tenir moltes formes, l'ús de la creativitat, l'enginy i la fantasia és una fórmula de l'univers del còmic, que potser no és la més resolutiva, però ens estimula, ens transporta al nostre món imaginari, denuncia i fa visible el malestar col·lectiu.

Endinsa'ns en el teu univers fantàstic, explica'ns una història il·lustrada de convivència veïnal i deixa-la en mans dels teus superherois i vilans. Què farien ells davant la invasió de les caques de gossos? Com lluitaria la teva heroïna davant les rialles i el soroll del carrer que ens trenca el son? En el Concurs de Còmic Juvenil de Sarrià-Sant Gervasi, 500 € i un munt de premis estan en joc, i són reals! Si tens entre 12 i 25 anys, fins al 19 de maig pots presentar històries il·lustrades que expliquin, denunciïn o facin visible el què t'empipa o com s'ho faria el teu Àlter ego davant la manca de civisme.

I per fer-ho realitat, consulta les bases i les activitats al voltant del concurs al web del Casal.

Casal de Joves de Casa Sagnier
www.casaldejoves.casasagnier.net

Century 21 Alpha

La declaració de la renda ja ha començat

▶ **Josep Barcelona**

La campanya de la renda de 2015, va arrencar el 6 d'abril amb la presentació per internet tant de l'esborrany de la renda com de la declaració pròpiament i la declaració presencial de la renda a les oficines de l'Agència Tributària, per la seva banda, començarà el 10 de maig i s'estendrà fins al 30 de juny.

Reducció de l'IRPF

Aquesta campanya de la renda és la primera que es durà a terme després de la reducció de l'IRPF que va entrar en vigor l'1 de gener de 2015 i que posteriorment es va tornar a rebaixar al juliol. Així, la tarifa de 2015 va des del tipus mínim del 19,5% per a les rendes inferiors a 12.450 € fins al marginal del 46% per a les rendes que superin els 60.000 € anuals.

Una altra de les novetats més significatives és la supressió de la deducció per lloguer, si bé s'articula un règim transitori per als lloguers d'habitatge efectuats amb anterioritat a 2015 de manera que la supressió només afectarà els nous arrendaments. Així mateix, aquest any es recull a la declaració de la renda, la supressió de la reducció sobre la base imposable per quotes d'afiliació i altres aportacions a partits polítics, que a partir d'ara donaran dret a una deducció del 20%, amb una base màxima de 600 € anuals.

Entrada en vigor de 'renda web'

Una altra de les novetats de 2015 és l'engegada del nou sistema denominat 'Renda web', al que s'accedirà a la seu electrònica de l'Agència Tributària i que, en la pràctica, suposarà una proposta de declaració, com era l'esborrany, però més senzilla i ampliada a tots els contribuents, excepte per als declarants de renda d'activitats econòmiques, pels quals queda relegat el programa PADRE. A més, fins ara l'esborrany només recollia unes determinades rendes. Amb el nou sistema, tots els contribuents accediran a la seva proposta de declaració directament a la seu electrònica de l'AEAT a la qual s'arriba a través del seu web. Al marge, l'AEAT seguirà remetent al domicili del contribuent la proposta de declaració en paper, però no en el cas de les propostes parcials que han de ser completades, en aquest cas se seguiran remetent les dades fiscals.

Els qui han de declarar?

Quant als obligats a declarar, com a norma general es manté en 22.000 € els rendiments íntegres dels contribuents que no estan obligats a presentar la declaració de la renda quan procedeixin d'un sol pagador i s'eleva a 12.000 € la renda màxima anual que eximeix d'aquesta obligació als contribuents que tenen més d'un pagador i sempre que la suma del segon o dels restants pagadors sigui superior a 1.500 €.

jbarcelona@c21alpha.es
Century 21 Alpha
Calvet 56 baixos
Tel: 932 402 272
info@c21alpha.es

explorar el jardí

Els jardins del Viver de Can Borni

▶ **Maria Josep Tort**

Els jardins estan situats al fons d'una vall en pendent, a la falda de la muntanya del Tibidabo, entre els antics límits dels municipis de Sant Gervasi de Cassoles i Horta de Sant Joan. Van ser dissenyats per l'arquitecte i paisatgista Nicolau Rubió i Tudurí es van construir amb motiu de l'exposició Internacional de 1929 per aclimatar espècies exòtiques i mediterrànies vingudes d'arreu del món i, posteriorment, trasplantar-les als jardins públics de la ciutat.

L'any 2006 el viver que estava en desús, es va recuperar com a jardí públic després d'una rehabilitació integral que va respectar totalment el disseny original. Les antigues plataformes destinades a viver es van fer accessibles, es van restaurar les escales i les parets de pedra i es van incorporar alguns serveis bàsics. Els jardins s'organitzen en sis terrasses semicirculars esgraonades que es comuniquen mitjançant escales de rocalla i rampes de sauló. Al punt mig de cada plataforma se situen sis fonts que brollen contínuament d'una mina de la muntanya de Collserola i que desguassen al seu torn sobre un canal d'estil àrab que recorre perpendicularment el conjunt esgraonat.

Envoltats d'un bosc exuberant que obstaculitza les vistes sobre la ciutat, aquests jardins singulars sorprenen pel conjunt de racons entranyables que vas descobrint aigües avall, per l'ombra i la frescor que t'embolcalla, per les fonts que desaigüen juganeres en petites cascades i per la presència d'espècies gairebé centenàries que han estat testimonis de la història d'aquest viver de trànsit que es va projectar per guarnir la ciutat de Barcelona.

El conjunt botànic recull una mostra significativa d'espècies autòctones i d'altres vingudes d'arreu del món que s'han adaptat magníficament al clima i al substrat. La vegetació mediterrània està representada per grans pins pinyoners alzines i xiprers i altres espècies arbustives com l'arboç, el llentiscle o el llorer.

Fotografies: M. Josep Tort

A - En primer pla, la font més alta de les connectades i, al fons, Can Borni
B - L'araucaria australiana
C - El gran roure americà
D - Una de les fonts connectades, i una jardinera amb mates de papir

Llegenda del plànol:
1 - pins pinyoners
2 - xiprer de ventall
3 - bambú
4 - xiprers
5 - araucaria australiana
6 - avet
7 - roure americà
8 - cedre del Japó
9 - cedre d'Atles

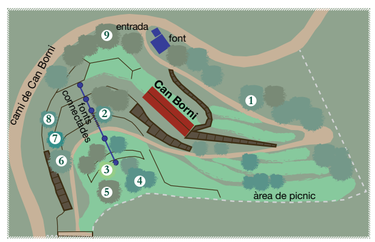

El falciot negre

▶ **Enric Capdevila**

El falciot negre (*Apus apus*) és un ocell de la família dels apòdids, és un migrant transsahà-rià que evidencia que ja s'ha acabat l'hivern, omplint el cel de la ciutat amb els seus vols ràpids i els seus sonors crits "shrriiih". És un ocell d'uns 16 cm de llargada i 40 cm d'envergadura, de color negre, amb la gola grisa; té la boca ampla amb un bec petit i la cua en forma de forquilla. El més característic són les llargues ales en forma de falç, que li permeten un vol molt aerodinàmic fins al punt que menja, dorm i s'aparella en vol, només toca terra per a la reproducció, i ho fan aprofitant escletxes d'edificis o nius d'altres ocells. Els falciots els veurem sempre en vol, mai posats en cap arbre o filat, ni mai baixen a terra, ja que les seves llargues ales i les seves curtes potes no li permeten bategar per alçar el vol. Al capvespre és quan es poden observar millor, ja que aprofiten les últimes hores de llum i l'increment de la presència d'insectes per apropar-se als terrats fent vols acrobàtics i rasants, amb passades ràpides, emetent els seus crits aguts i estridents. A finals d'estiu se'n va cap a l'Àfrica, per retornar a principis de primavera al mateix lloc de l'any anterior. No se l'ha de confondre amb el ballester (*Apus melba*) que també és un falciot, però més gros i amb el pit i el ventre blanc.

La dita: *Per l'abril, vénen els ocells a mils*

També s'hi van plantar espècies de muntanya com els cedres de l'Atles i del Japó, el xiprer de ventall d'origen asiàtic, el roure americà i l'araucària australiana.

Totes les espècies destacables estan degudament identificades amb un cartell que recull el nom popular, el científic i l'origen de la planta, aquest fet excepcional, millora gratament l'experiència de la visita en aquest jardí.

El cedre de l'Atles *(Cedrus atlàntica)*

Algunes fonts bibliogràfiques descriuen que aquest arbre va ser introduït a Catalunya amb motiu, justament de l'exposició del 29 a Barcelona i que va ser un dels arbres exòtics més destacats del certamen.

Als jardins de can Borni, n'hi ha un parell d'exemplars centenaris poc visibles situats en un talús boscós molt embullat a l'entrada al recinte. Aquest arbre de muntanya, originari de l'Atles i les muntanyes del Rif entre Algèria i Marroc, viu entre els 1.200 i els 2.200 metres d'alçada i forma boscos purs o mixtos amb avets, aurons i alzines. És un arbre mitjanament gran que pot assolir els 40 m d'alçada, de port cònic i elegant i d'un color blavós molt característic. Les seves fulles persistents en forma d'agulla s'agrupen en ramells i les pinyes són grans, erectes i arrodonides. Es cultiva molt com a arbre ornamental i la seva fusta s'utilitza en construcció.

L'araucaria australiana *(Araucària bidwillii)*

Situat a la darrera terrassa del jardí trobem una espècie molt curiosa que sorprèn per la seva alçada i pel seu exotisme. És una araucària, un arbre molt antic, d'aparença primitiva que ha tingut una importància cabdal en la cultura dels pobles aborígens australians. Forma boscos al sud-est i nord d'Austràlia. El bunya-bunya, com li diuen els aborígens, té un tronc cònic d'escorça esquamosa que pot assolir els 50 m d'alçada, la capçada és de forma piramidal a les espècies joves i s'arrodoneix i s'obre a la maturitat.

Les fulles persistents, lanceolades estretes dures i punxents, de 3 a 5 cm de llarg, s'agrupen al final de les branques i es disposen en dues fileres a la fase juvenil i en una densa espiral en els exemplars madurs.

És un arbre monoic, que té les flors en el mateix peu. Les flors masculines penjants productores de pol·len se situen a les axil·les del brancam i les femenines a l'extrem de les tiges. El fruit és una mena de pinya molt gran d'entre 20 a 30 cm d'alçada que pot arribar a pesar entre 5 i 10 quilograms. Els pinyons de dimensions gegantines (entre 4 a 7 cm) són molt apreciats pels aborígens australians i formen part de la seva dieta quotidiana.

Maria Josep Tort és biòloga i especialista en arbres singulars

Turó Parc

A peu de carrer; a prop de la gent

▶ **Jordi Martí i Galbis**

Sovint es parla de la distància entre els polítics i els ciutadans. I amb raó. I massa sovint també es denuncia el desconeixement per part de molts polítics de les problemàtiques que afecten el dia a dia de la gent, de les entitats i de les empreses.

Per trencar aquestes inèrcies i mancances, i especialment des del món local i de la proximitat, no hi ha res millor que trepitjar el carrer, acompanyat dels veïns i representants d'entitats, per conèixer de primera mà els problemes, les reivindicacions i les propostes de millora que necessàriament han d'atendre les administracions públiques.

I per posar fil a l'agulla, una vegada més, el passat mes de febrer, vam tenir l'oportunitat de visitar i conèixer encara més de prop, els punts i espais de més interès dels voltants del Turó Parc, acompanyats del president de l'Associació de Comerciants i Veïns del Turó Parc, Bartolomé Criado i la dinamitzadora de l'entitat Mònica Llobet.

La ruta pels comerços es va iniciar a l'establiment Semon, per continuar cap a la Farmàcia Cardús, la Perfumeria Inés, la botiga de flors Zínnia, la Perruqueria DUE, prop de la plaça Wagner, on vàrem poder constatar el deficient estat de manteniment i neteja d'aquest indret. També vam tenir ocasió de visitar el quiosc de premsa i el Bar Catalunya Granja, al carrer Mestre Nicolau. Tot i ser un barri amable i que ha prosperat molt en els darrers anys gràcies a la molt bona tasca del president de l'Associació de Comerciants i Veïns Bartolomé Criado i els seus companys de la Junta de l'entitat, que no han escatimat esforços en favor de la gestió i progrés del barri, també són moltes les qüestions que avui dia preocupen. El barri té la sensació de deixadesa i no es troba en l'actual equip de govern de l'alcaldessa Ada Colau, i del regidor Gerardo Pisarello com a responsable del districte de Sarrià – Sant Gervasi el suport, l' atenció i la solució als problemes del barri.

Fotografia: CDC-Sarria - Sant Gervasi

Entre les principals preocupacions trobem la creixent degradació del parc. En el darrer any i malgrat les peticions per a seu arranjament no s'ha produït cap actuació que hagi anat encaminada a la seva millora. L'única actuació que es va dur a terme temps enrere va suposar la tala de 30 arbres, que encara cal reposar.

Una altra preocupació lligada al parc és la manca d'una zona de socialització per a gossos al barri, la degradació de places, com per exemple la de Wagner, el mal estat de les voreres dels carrers de Ganduxer, Bori i Fontestà i Beethoven, l'arranjament i adequació de la part central del carrer Pau Casals, la situació de les antigues Galeries Wagner actualment en desús, l'absència d'un CAP en aquesta zona ja que el que es troba més a prop, és a tocar de la plaça Adrià, la problemàtica de l'oci nocturn a la zona, etc.

D'altra banda cal disposar d'un pla de mobilitat i la posada en servei d'un bus de barri, així com la construcció d'un equipament per donar sortida a la demanda de la gent gran.

Visites com aquestes serveixen per poder copsar les necessitats i les mancances del barri i posar-se a la disposició dels comerciants, veïns i veïnes per poder donar suport a totes aquestes reivindicacions i per treballar en favor de la solució d'aquests problemes.

Cal, de manera constructiva i col·laborativa, assumir compromisos. El govern de la ciutat i del districte han de concretar la voluntat política en pressupostos i calendaris. El Turó Parc i els barris del districte de Sarrià - Sant Gervasi no poden renunciar a les millores que necessiten i cal que el govern doni resposta satisfactòria a les demandes dels seus veïns i entitats.

Per tant, no deixarem que l'actual govern de la ciutat abandoni els barris de Sarrià - Sant Gervasi amb l'excusa que la seva renda familiar disponible es troba per sobre de la mitjana de la ciutat.

Jordi Martí i Galbis és regidor president Consell del Districte de Sarrià – Sant Gervasi, Convergència Democràtica de Catalunya

Plora el barri

▶ **Roser Díaz Martín**

Estic trist no em reconec ,
enguany no sóc el que era,
abans un barri ben net i ufà
i ara m'ofego en una paperera.

Les meves voreres cruixen,
el meu sòl és tot trencat,
abans pergamí i estudis
i ara sóc paper mullat.

Ploro per les fonts eixutes,
els meus parcs s'han ofegat
amb la pols i la brutícia,
ja no tinc ni peus ni cap.

Ni vull ésser més ni menys,
no demano res especial,
vull que la meva gent
em trobi més arreglat.

Ajudeu-me perquè un jorn
em desperti assolellat,
i s'amaguin tots el núvols
que deixen pluges de fang.

No vull plorar pel que fóra
jo vull caminar endavant
doncs crec que puc ésser un barri
content, alegre i radiant.

Ajudeu-me mica en mica
i veiem a la ciutat
com una sola cadena
que ens lliga amb lleialtat.

Fotografia: Roser Díaz

Impremta Rodríguez
QUALITAT I PROFESSIONALITAT
| impressió òfset | impressió digital
| disseny gràfic | comunicació gràfica
info@impremtarodriguez.com
www.impremtarodriguez.com
Atenció al client
937 623 343

Idees
Imatge corporativa
Web
Projectes personalitzats
Invitacions

Producció
Flyers
Papereria
Cartells
Catàlegs
Llibres

Servei
Demana el teu pressupost sense compromís
PREGUNTA PER LES PROMOCIONS D'AQUEST MES

abans i ara

La plaça Molina i la font

▶ **Fotografia: J. Sardá; text: J. Mestre**

És un espai amb un urbanisme poc definit, excepte la part sud-oest, amb un angle recte ben mercat que permet salvar la qualificació de plaça. És aquest angle precisament el que recull la fotografia que s'atribueix a Jaume Anglada, pare de la dibuixant Lola Anglada; la va fer en una de les seves caminades pels entorns rurals de Barcelona, a la darrera dècada del segle XIX.

Hi ha motius que justifiquen aquest desori urbanístic. On ara hi ha el carrer Balmes, fins als anys vint del segle XX hi passava la riera de Sant Gervasi i, per tant, era terreny incert i en constant moviment. A l'altre costat de la plaça, el carrer d'Alfons XII era l'antic camí de Barcelona a la Bonanova i, per tant, lloc de pas i també de trànsit. Des de 1878, hi passava també el tramvia, primer el de tracció animal, des de 1880 el de vapor i a principis del segle XX l'elèctric, el popular 17 que seguia cap al carrer Saragossa i arribava fins a la plaça Bonanova. L'indret, poc abans, va patir un verdader ensorrament quan l'any 1863 si va fer passar la línia de ferrocarril i, a més, s'hi construí l'estació de Sant Gervasi a cel obert. Potser buscant solucions o, si més no, inspiració a tal complexitat urbanística, es decidí el 1867 dedicar la plaça a Daniel Molina i Campmajor, arquitecte municipal de Barcelona. I poc després, el 1874, si va posar una pomposa font que, avui, és l'únic element urbà que ha sobreviscut entre la fotografia d'Anglada i l'actual.

De la fotografia actual cal destacar que, darrere la font, hi ha la casa Maragall, avui convertida en arxiu-museu, i que el fet de cobrir la línia i l'estació del ferrocarril ha obert la porta a una Via Augusta amb un nivell de trànsit molt elevat. Aquesta via i el carrer Balmes, segueixen dividint la plaça en tres parts d'accés accidentat, tot i les diverses modificacions que s'hi han fet. Sembla que la inspiració de l'il·lustre Molina no ha solucionat un desgavell urbanístic que sembla inspirats per l'art d'avantguarda de Dau al Set, grup que van tenir la seu aquí mateix.

Fotografia: Jaume Anglada Colomines (atribuïda) - Arxiu Fotogràfic de Barcelona (AFB)

Fotografia: Javier Sardá - www.fotosarda.com

COLOR plus BARCELONA SANT GERVASI
JSV net

Ahorro de hasta un 70% en cartuchos compatibles y reciclados.
Más de 2000 clientes particulares y empresas

Síguenos en:
www.tiendascolorplus.com
www.jsvnet.org

- Cartuchos para impresoras
- Copistería (A partir 50 copias, B/N 0,05€, col. 0,25€)
- Trabajos especializados para empresas (cartas, tarjetas de visita, regalos empresa,...)
- Venta material informático
- Consultoría informática (Diseño web - logos, Marketing promocional, videos corporativos)
- Impresoras y Copiadoras multifunción (Compra o renting)
- DHL Service Point y KYALA (envío y recepción)

C/Santaló 118. 08021 Barcelona · barcelonasantgervasi@tiendascolorplus.com · TLF: 936242071

- **COMPRAVENTA DE INMUEBLES DE TODO TIPO, INVERSIONES, EDIFICIOS, PISOS, LOCALES Y OFICINAS**, servicio a la medida, estamos en calle Santaló con Platón, nadie te conoce mejor como quien está a tu lado, vea nuestra cartera online en www.autocarta.com, para vender o comprar una propiedad nos puede contactar por email a informacion@autocarta.com o por teléfono coger cita en el 934144414, confíe en un agente Apialia, la agrupación de inmobiliarias del Colegio de Agentes de la Propiedad y Asociación.

- **INSTALACIONES COMUNITARIAS Y DE PISOS**: Realizamos todo tipo de obras y reformas. Dale una nueva vida a tu hogar, mejora tu oficina, reforma tu local a través de Autocarta Obras&Reformas. Contáctenos vía email a obrasyreformas@autocarta.com o en el 933624553 o 622226799 (Ferens o Roberto), presupuesto sin compromiso.

- **FINANCIACIONES GRATUITAS:** ¿Necesita financiación para su vivienda o local? En Autocarta le asesoramos y le hacemos un pre-estudio sin ningún tipo de coste. Contáctenos vía mail a administracion@autocarta.com o en el 93 414 44 14 o 610 286 884 (Gerard).

SANTALO PLATON REFORMADO
120m 595000€

Piso reformado a estrenar en Santaló, FGC Muntaner, cerca mercado de Galvany. Piso de 3 hab (2 dobles con armarios empotrados), suelo parquet, AA por conductos, baños con radiador toalla y plato de ducha, cocina indep. con lavaplatos, microondas y horno. lavadero. Terraza 8m2. Ascensor montacargas, conserje.

PLATON CAN CASTELLO
200m 750000€

Piso 201 m2. 5 hab. (2 dobles, 1 indiv., 1 indiv. con baño y biblioteca) 2 baños, cocina indep. 2 ascensores. Zona de día y zona de noche claramente diferenciadas. Dispone de salón-comedor con salida a terraza de 10 m2. VISTAS AL PARQUE CAN CASTELLÓ.

PORTBOU DUPLEX
120M LES CORTS 37000€

A 3 calles del Camp Nou. 4 hab. (todas exteriores y luminosas), 3 baños completos, suelos de parquet, armarios empotrados, cocina americana con electrodomésticos inc. AA por conductos, puerta blindada, video portero. EXCLUSIVA APIALIA ZONA ALTA.

MANUEL GIRONA A REFORMAR
185m 850000

Piso de 185 m2 para reformar. 4 hab. exteriores(3 dobles, 1 indiv.) 3 baños (2 con bañera). Ascensor directo a parking, AA, piscina comunitaria, zona ajardinada y conserje. Plaza de parking inc. Cerca de colegios, centros sanitarios, C.C. y de transportes públicos (L3 Maria Cristina). Comunidad 280€/mes. EXCLUSIVA APIALIA ZONA ALTA.

ÁTICO PEDRALBES c/ CARRERAS
127m 990.000

Precioso ático en Pedralbes. Edificio nuevo, tiene 2 terrazas (1 con piscina privada). 2 hab. (1 indiv y 1 doble), 2 baños, cocina office. Terraza con vista panorámica al mar y al tibidabo. Suelos de parquet, calefacción a gas, AA por conductos.

AV PEDRALBES SEMIREFORMADO
200m 1.249.000€

Piso de 200 m2 con 5 hab. (1 suite con baño, 3 dobles exteriores y 1 indiv. con baño), 2 baños y 2 aseos. Cocina office. Ascensor, zona comunitaria con piscina y jardín y vigilancia 24/7. Trastero inc. La zona es tranquila, cerca de transporte público, cerca de colegios, cerca de hospitales y restaurantes. Producto exclusivo Apialia.

autocarta SERVICIOS INMOBILIARIOS INTEGRALES
apialia Zona Alta

Para una mejor atención y personalizada pide cita previa

Santalo 126-128 cantonada C/ Plató
Tel: 934144414 - 654904915
informacion@autocarta.com
www.autocarta.com

ACTIVITATS

ABRIL

Dimecres 13, de 10:30 a 12:30 h
Donants de memòria: un espai de participació, comunicació i dinamització de testimonis orals per tal de construir conjuntament un recull escrit de la memòria popular del barri.
Centre Cívic Can Castelló

Dimecres 13, a les 17:30 h
14a Mostra de teatre de la Gent Gran del Districte Sarrià - Sant Gervasi
Teatre de Sarrià

Dilluns 18, a les 18 h
Mostra de Teatre: *Jo no sé el que tinc*, d'A. Santos Antolí, i *L'alegria de Cervera* (fragment), de Josep Maria de Sagarra.
Llar Mossèn Lluís Vidal
c. Bigai, 12

Dimecres 20, a les 17:30 h
Cine Fòrum: projecció de ***Conociendo a Julia***.
Llar Mossèn Lluís Vidal

Dijous 21, a les 17 h
Cine Fòrum: projecció de la pel·lícula: ***Ahora o nunca***, amb col·loqui.
Espai Bonanova

Dilluns 21, a les 17:30 h
Celebració de la **Diada de Sant Jordi**. Un punt de llibre i una rosa per als nostres socis. Responsables Pili Mani i Anna M. Gimeno.
Espai Bonanova

Dimecres 27, a les 18 h
Celebració de les **festes de Sant Jordi i de la Mare de Déu de Montserrat**, amb berenar i recital de poesies, amb Jaume Rocosa Mitjavila.
Llar Mossèn Lluís Vidal

MAIG

Dilluns 2, de 11 a 13 h
Punt informatiu sobre la **fibromiàlgia**, sindrome de fatiga crònica i sensibilitat química múltiple. El dia 12 de maig se celebra el Dia Internacional d'aquesta malatia. A càrrec d'Associació Catalana de Fibromiàlgia.
Casal Can Castelló

El projecte Radars

Es desplegarà als barris de la Bonanova, el Putxet i el Farró

▶ **Pere Güell**

El Projecte Radars de la Gent Gran de Barcelona té l'objectiu de prevenir situacions de solitud i vulnerabilitat de les persones grans a través del vincle amb entitats i serveis de l'entorn i amb veïns que s'ofereixen a vetllar per ells i a donar-los suport quan ho necessiten.
El Projecte Radars és al barri de Sant Gervasi – Galvany des de l'any 2011.
Al llarg del 2016 el Projecte Radars es desplegarà als barris de la Bonanova, el Putxet i El Farro per la qual cosa es comptarà amb la participació de les respectives associacions de veïns i de les entitats i serveis que vetllen i tracten a la gent gran d'aquests territoris.
El projecte arribarà a aquests barris a través d'accions informatives que es faran a les entitats, comerços, farmàcies i veïns. El servei Porta a Porta format per voluntaris de la Creu Roja progressivament anirà visitant aquelles illes d'habitatges on es té coneixement que hi ha més persones grans i que viuen soles per oferir-los participar a Radars. Així mateix les persones grans que es detectin formaran part de la xarxa Radars

i podran participar dels seus recursos (Plataforma de Seguiment Telefònic, Serveis Socials Municipals, suport dels voluntaris dels Amics de la Gent Gran, servei de lectures a domicili de la Biblioteca Joan Maragall, activitats socials i culturals,etc).
A destacar també la 2a Festa Radars de la Gent Gran que se celebrarà el dissabte 11 de juny, a les 11 del matí, al centre cívic Vil·la Florida i en la qual participaran les persones grans del territori, així com voluntaris, entitats i professionals que formen part del projecte Radars de Sant Gervasi Galvany, la Bonanova, el Putxet i el Farro. A la festa, hi haurà activitats d'animació, piscolabis i sobretot serà un espai de trobada entre la gent gran i aquells que els acompanyen i ajuden a millorar la seva qualitat de vida.
Finalment recordar que si un comerç o farmàcia de Galvany, la Bonanova, el Putxet i el Farro es volen adherir al projecte Radars i si una persona d'aquest barris vol ser radar veïnal pot trucar als telèfons 93 256 58 53 o 93 256 49 98, escriure un correu electrònic a l'adreça radarsgentgran@bcn.cat o csssantgervasi@bcn.cat o bé acudir personalment als centres de serveis socials de Sant Gervasi, situat al carrer Arimon número 7, o al centre de serveis socials de Sarrià, situat al carrer Salvador Mundi número 4, en horari de dilluns, dimarts, dimecres i divendres de 9 a 13 h, i dimarts i dijous de 16 a 18 h

12a edició Primavera Coral

El Centre Cívic Pere Pruna, en col·laboració amb la Taula de Cors del Districte de Sarrià- Sant Gervasi, organitza del 7 al 29 d'abril la Primavera Coral. La programació d'aquest any va dedicada al compositor de música coral i cobla, Manuel Oltra, que va morir l'any passat. Manuel Oltra, nascut a València l'any 1922, fou catedràtic del Conservatori Municipal de Música de Barcelona del 1959 al 1987, guardonat amb el Premi Nacional de la Música el 1994 i amb la Creu de Sant Jordi el 2010. És per això que el cant comú que es farà cada dia al final de les actuacions és 'El cant dels ocells', harmonitzada per Manuel Oltra.

Els dies 7 i 8 d'abril es van fer els dos primers concerts, amb els cors: Coral Stella, Cor de la Capella Francesa, Coral Maria Ward, Cor Trobada; i el segon, Cor Signum, Cor En Clau Vocal, Coral del Centre Asturià, Cor de cambra I Dilettanti.
Hi ha previst els següents concerts:
Dijous, 14 d'abril, a les 20 h
Cor Balmes, Cor jove de l'Orfeó Sarrianenc, Coral Harmonia, Cor Mata de Jonc
Divendres, 15 d'abril, a les 20 h
Cor Sant Ildefons, Cor Fòrum Vocal, Cor Jove de Can Ponsic, Cor Bonanova
Dijous, 21 d'abril, a les 20 h
Cors Mossèn Lluís Vidal, de la Pau, Cor Corazonistas, Collserola, Orfeó Sarrianenc
Divendres, 22 d'abril, a les 19 h
Corals infantils: Cor Infantil del Conservatori del Liceu-Bonanova, Cor Infantil l'Esquellerinc (ACM) i un de convidat.
Dijous, 28 d'abril, a les 20 h
Cor Vil·la Florida, Cor E.M. Sant Gervasi, Coral Espai, Cor Jesús Maria
Com a colofó, s'ha programat el **Concert de primavera** per al divendres, 29 d'abril. En aquesta ocasió l'Orquestra de Cambra Catalana, dirigida per Joan Pàmies i amb Òscar Alabau al violoncel, interpretarà el *Concert opus 129 per a violoncel* en versió orquestra de corda de Schumann, la *Simfonia 45* (Els adéus) de Haydn, i *Desde el Otero*, de Jesús Legido.

Beneficis de la musicoteràpia neurològica

▶ **Ruth Abela**

Quan parlo amb la gent de la meva professió, la reacció sol ser positiva. A qui no li agrada la música? I a més utilitzada com a teràpia. L'ús de la musicoteràpia és molt ampli, i serveix tant per relaxar com per estimular, per expressar-se o per canviar una conducta.
Aquí parlarem de la musicoteràpia neurològica. El seu nom original Neurologic Music Therapy (NMT), és l'aplicació terapèutica de la música en la rehabilitació de les àrees que hagin quedat afectades després d'una lesió d'origen neurològic. A Estats Units, Canadà, Alemanya, Regne Unit, Països Baixos, Austràlia i Japó, la NMT està integrada dins de l'equip de neurorehabilitació. La NMT està basada en el model neurocientífic de percepció musical i està reconeguda per la Federació Mundial de Neurorehabilitació (WFNR). Les persones que es beneficien de la NMT són les que pateixen d'alguna alteració neurològica. Això pot ser una malaltia neurodegenerativa, com el Parkinson, Alzheimer, ictus, traumatisme cranioencefàlic, infants amb paràlisi cerebral, i d'altres malalties que afecten la cognició, el moviment i la comunicació.
En la NMT es treballen 3 àrees: la sensor-motriu, la cognitiva i la de la parla i el llenguatge. A cada pacient se li fa una avaluació inicial, plantejant així els objectius terapèutics, decidint l'àrea o les àrees que es treballaran i les tècniques adequades a utilitzar. El musicoterapeuta sempre manté un contacte proper amb els altres professionals de l'equip, per tal de treballar amb els mateixos objectius.
Veurem dos exemples: Josep (nom fictici), pateix Parkinson, camina molt ràpid, amb passos petits i asimètrics. Això el fa inestable amb risc de caigudes. Utilitzarem la Tècnica RAS (Rytmic Auditory Stimulation), que utilitza el ritme auditiu per entrenar la marxa. Basada sobre la troballa que el nostre cervell té la capacitat de captar precisament un ritme i sincronitzar-lo amb el moviment. Utilitzant el ritme baixaríem la cadència de manera que camines més lent i alhora més estable.

Fotografia: Ruth Abela

Maria (nom fictici) ha patit un ictus i presenta una afàsia expressiva (incapacitat de parlar). Amb ella utilitzaríem la tècnica MIT (Melodic Intonation Therapy) on s'aprèn a parlar cantant. Utilitzant la melodia i el ritme, el musicoterapeuta ajudarà la Maria a aprendre a dir frases important per la seva vida diària, mitjançant el cant.
La NMT és un procés que pretén millorar la qualitat de vida del pacient. Existeixen nombrosos estudis clínic que mostren l'eficàcia de les tècniques de la NMT i molts d'ells estan fets amb els pacients en la primera fase de rehabilitació. Això significa que és aconsellable començar les sessions quan abans millor. A Espanya la NMT és una disciplina prou nova i desconeguda, però esperem que a poc a poc comenci a tenir el seu reconeixement per ser utilitzada sovint.

Ruth Abela és musicoterapeuta especialitzada en la NMT

Fundació Uszheimer
Centre de Dia i Unitat de Memòria
Passatge Forasté, 11-13, 08022 BCN
Tel.: 93 418 65 65
fundacio@fundaciouszheimer.org
www.fundaciouszheimer.org
http://www.premisoletura.com

TALLER DE MINDFULNESS: ATENCIÓ PLENA EN LA VIDA DIÀRIA

El **Mindfulness** és una eina molt potent que ens ajuda davant de **situacions d'estrès, ansietat, pensaments recurrents** i en general a dur la nostra vida adonant-nos de cada segon.
A través de la pràctica de la meditació tradicional, amb coneixements de psicologia aplicada i neurociència, aconseguirem viure en plenitud gaudint de ***l'aquí i l'ara***, situant-nos en el **present** i no en el passat o en el futur.
Per aconseguir instaurar els hàbits necessaris per a la pràctica, proposem des de Psico2 la realització d'un taller de **7 sessions** en el que veurem en què consisteix, quins son els seus **fruïts**, com podem dur a terme la pràctica en la nostra vida quotidiana i la pràctica formal, i què ens cal per gaudir dels seus **beneficis.**
És per això que si fa temps que pateixes ansietat, necessites **descansar la teva ment**, sents que la teva vida gira entorn del rellotge o tens la sensació que no tens temps per a res, us animem a compartir amb nosaltres aquest **moments de benestar**. El **Mindfulness** és **útil per a tothom!**
El taller s'inicia el **21 d'abril a les 20.00h** al nostre centre i té una duració d' una **hora i mitja** per sessió:

- **21, 28** abril a les 20h
- **5, 12, 19, 26** maig a les 20h
- **2** juny a les 20h

El preu total és de **150 euros** i el grup d'assistents és **reduït**.
Per a formalitzar la matrícula i per resoldre dubtes et pots posar en contacte amb nosaltres a través de correu electrònic info@psico2.com o per telèfon **606 651 288 o 660 899 977**.
T'esperem ben aviat!

psico2
psicologia i psicopedagogia
Plaça Mañé i Flaquer, 9
08006 Barcelona
www.psico2.com

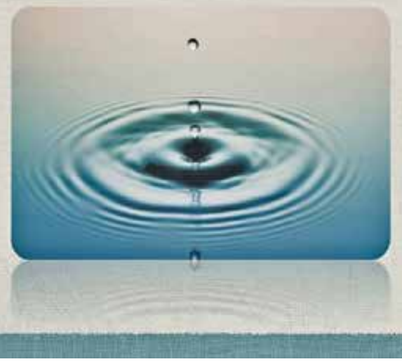

Les ressenyes de la Casa Usher

Correspondència Foix - Manent

▶ **Casa Usher Llibreters**

Josep Vicenç Foix i Mas, més conegut com a J.V. Foix (Barcelona,1893-1987) fou poeta, periodista i intel·lectual dels més destacats de les avantguardes literàries catalanes i és considerat una de les grans veus de la poesia del segle XX en la nostra llengua. A J.V. Foix l'unia un vincle directe amb el districte de Sarrià-Sant Gervasi, i més concretament amb el barri de Sarrià, escenari que es converteix en l'espai mític vital més significatiu del poeta. Sarrià és on neix, on passa gran part de la seva vida i és alhora, on s'haurà de fer càrrec del negoci familiar, la nostrada pastisseria Foix, que el poeta es veuria obligat a tirar endavant a causa de la mort del seu pare, i Sarrià serà també on moriria als noranta-quatre anys, en el cim del seu prestigi literari.

El casc antic de Sarrià, amb les seves places i carrers foren l'escenari de la vida diària de J.V. Foix i també seran constantment evocats en el seu món literari i poètic. Espais com la casa natal del poeta, (al Carrer Major de Sarrià número 57, ubicació actual de la pastisseria Foix); el Carrer Pedró de la Creu, la cantonada d'aquest amb Clos de Sant Francesc, els carrers de Bonaplata, Canet i Setantí, el Centre Excursionista Els Blaus, el passatge Mallofré, el Monestir de Pedralbes, el passeig de la Reina Elisenda, la plaça de Sarrià o el carrer Hort de la Vil·la, foren alguns dels escenaris més habituals del recorregut vital del poeta que dedicà versos a tots i cadascuns d'aquests racons.

De formació noucentista, l'estil del poeta sorprèn per la gran diversitat de formes i estils que s'interrelacionen en la seva producció literària, escrivint alhora prosa poètica i poesia en vers, fent ús de recursos i tècniques literàries com per exemple el Surrealisme harmonitzat amb altres tècniques de tradició més clàssica. A poc a poc, evoluciona cap a una posició estètica que s'allunya de l'ortodòxia de l'avantguarda sense abandonar, però, el compromís amb l'esperit de recerca de la modernitat.

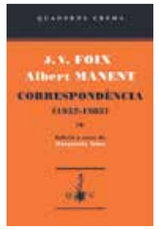

J.V. Foix és un autor obsessionat per la qualitat del seu llenguatge i per les exigències del seu estil. D'un lèxic ric, les paraules que fa servir són curtes, molt sovint intraduïbles a la resta de llengües, i allunyades del llenguatge estàndard, massificat i periodístic. "És quan dormo que hi veig clar…", esdevé una autèntica declaració de principis superrealistes que són una mostra del seu estil propi.

De la seva brillant faceta poètica caldria destacar títols com "Sol, i de dol", "Les irreals omegues" i "Onze Nadals i un Cap d'Any", i de la seva captivadora prosa poètica en són remarcables els volums titulats "Gertrudis", "KRTU" i "Poemes Esparsos".

Des de Casa Usher Llibreters us volem recomanar la recent publicació per part de Quaderns Crema de la correspondència entre Foix i l'escriptor Albert Manent, llibre que recull seixanta-una missives enviades entre aquests dos corresponsals entre 1952 i 1985, alhora que inclou set poemes de J. V. Foix, dos dels quals són inèdits.

CASA USHER LLIBRETERS

c/Santaló 79
casausher@casausher.com

El relat en homenatge a Carles Hac Mor fa un gir imprevist i sorprenent...

A l'esquerra, coberta del llibre de correspondència entre J.V. Foix i Albert Manent.

L'home de Monterols

Preventori D (1)

▶ **Jordi Quer**

No sabia del cert el temps que portava tancat a la cel·la il·luminada per la llum violàcia. El rellotge que hi havia a la cambra giravoltava més lentament del normal i no tenia clar l'hora que era. Una capa de quitrà recobria les parets. Com si rebessin l'impacte del sol des de l'exterior, desprenien una calor enganxifosa. Vaig seure en una espècie de llit que hi havia en un racó. Quan vaig estirar-m'hi, vaig adonar-me que el llit no era pla, sinó que estava inclinat, de manera que era difícil descansar-hi. Em vingué al cap de "passejar" per l'estança, ni que fos donant voltes al seu reduït perímetre. Això tampoc fou factible. Uns maons clavats al terra i dispersos aquí i allà obstaculitzaven el pas, no podent, a la pràctica, caminar-hi. Vaig optar per repenjar-me al "llit". Els ulls van fixar-se en una espiral pintada en la paret d'enfront. Després d'observar-les una bona estona —m'hipnotitzava—, vaig tenir la sensació que el cap em rodava. Si em marejava, no podria reclinar-me còmodament al llit ni tampoc estirar-me al terra, cosa que m'angoixà. El que decorava la resta de murs —uns cercles vermells, blaus i grocs; unes línies paral·leles que convergien amb unes línies obliqües; uns requadres blancs i negres, a l'estil d'un tauler d'escacs— tampoc m'alleujà gaire. El fet de contemplar aquelles figures geomètriques perllongadament, sota aquella llum violàcia i amb aquella xafogor, pertorbà la meva ment. Vaig patir al·lucinacions. Personatges de la meva infantesa aparegueren ballant de bracet amb l'Urnulfu i l'Hac Mor.

Em semblà una eternitat fins que s'obrí la porta de la cel·la i aparegué un home vestit amb gavardina.

— Així que vostè és periodista.

Aquelles paraules reverberaren en el meu cervell com si vinguessin de molt lluny.

— L'últim visitant que vam tenir al Preventori D –continuà l'home– va ser Heinrich Himmler. L'any 1940 va venir a Barcelona. El motiu de la seva visita era la recerca del Sant Grial. Certa teoria a partir de l'òpera *Parsifal* de Wagner apuntava que el famós Grial es podria trobar a Montserrat. Després de visitar infructuosament el monestir, va sopar a Barcelona i li van parlar del Preventori del carrer Vallmajor, que va voler visitar. L'home va quedar-ne fascinat. Des d'aleshores, poca gent ha parlat de mi. El meu nom és Alfonso Laurencic. Durant la guerra, vaig dissenyar aquesta cel·la i la que va haver-hi al carrer Saragossa. Ningú no va apreciar el meu art, tampoc els anarquistes i els comunistes que m'encarregaren de fer-les. Anomenaven aquestes sales despectivament amb el nom soviètic de "Txeques". Vaig aplicar els avenços de l'art d'avantguarda, especialment l'art abstracte, al món de les presons i els calabossos. Això aleshores era absolutament innovador. Transportar l'art de Kandinski i Mondrian a la cel·la d·un reclús.

L'home aturà el que estava dient i em mirà de fit a fit:

— Ha arribat al moment oportú.

A l'esquerra, recreació per part de Pedro G. Romero, de la cel·la de la txeca del carrer Vallmajor (exposició Il·luminacions. Catalunya visionària. *CCCB). A la fotografia de la dreta, Heinrich Himmler durant la visita a la txeca del carrer Vallmajor, l'any 1940.*

Fotografia: Carlos Pérez de Rozas

"Escrius?
Que el teu talent no quedi en paper mullat"

"¿Escribes?
Que tus palabras no se las lleve el viento"

LA VOCAL DE LIS
EDITORIAL

carrer Balmes 179
(Passatge Arcàdia, local 10)
93 463 74 94
editorial@lavocaldelis.com

La gran aventura

Homenatge a Simone de Beauvoir a l'Institut Francès

▶ **Anna Aguilar-Amat**

9 artistes interdisciplinars a cura de Maïs Jorba i Marta Darder s'apleguen a l'Institut Francès de Barcelona, al carrer Moià 8 en homenatge a Simone de Beauvoir. L'exposició es podrà veure entre el 6 i el 28 d'abril.

L'exposició du per títol la frase que l'autora francesa Simone de Beauvoir publica a *Cahiers de jeunesse* (1926): "J'accepte la grande aventure d'être moi". El retorn a un mateix com a tema recurrent en l'obra d'aquesta autora que tant contribuí al moviment feminista. A *Quand prime le spirituel* (1979), un personatge cita Nietzsche: "Has d'arribar a ser allò que ets". Veiem doncs que aquest vessant espiritual de trobar la simple i veritable naturalesa dels éssers és, en el pensament de Beuvoir, un dels fonaments de les dones en la revolució social de rebuig envers les estructures que les oprimeixen. La desigualtat dels gèneres s'ha basat en la creença que la dona ha de ser "completada" per la família, i també en la por als riscos econòmics i socials: la precarietat, la inseguretat, la solitud. Tanmateix és en aquesta solitud on l'autora troba la felicitat. Els *Cahiers de jeunesse* sorgeixen d'un exili voluntari on desprendre's de les etiquetes del món i trobar la nitidesa: "Però, qui sóc jo?" —diu— "Allò que estimo per sobre de tot són els impulsos trencats, les recerques, els desitjos; són les idees, la intel·ligència i la crítica; els cansaments i les derrotes. Són els éssers que no poden deixar-se enganyar i que es debaten per viure malgrat la seva lucidesa".

*Inauguració de l'exposició col·lectiva a l'Institut Francès. A sota, dues de les obres exposades: M. Darder "*Ma ligne rouge*", instal·lació, i S. Sevilla "*Koan 1, 2, 3, 4*", oli sobre tela.*

Les autores que han reunit les seves obres multidisciplinars en aquesta exposició s'han identificat amb aquesta certesa de Beauvoir. En l'obra d'**Eugènia Balcells** (*Boy meets girl*) els miralls permeten abandonar els prejudicis per veure el propi rostre original; en la de **Marta Chinchilla** (*Els noms que m'han fet*) les paraules només serveixen per amagar la transparència d'allò que sempre és present; en la de **Mari Chordà** (*Simona, Maria Aurèlia i el topazi de la saviesa*) l'essència vital apareix com a espectacle de la celebració d'un mateix; en la de **Marta Darder** (*Ma ligne rouge*) una actitud desinteressada enfront del món permet veure la bellesa en l'objecte més humil; en la de **Maïs** (*Barque*) la matèria apuntada sense etiquetes ressegueix l'essència de les formes; en la de **Soledad Sevilla** (*Koan 1, 2, 3, 4*) la transposició estètica en la mateixa vida esdevé ciutat vegetal; en la d'**Àngels Ribé** (*En descendant...*) l'art permet contemplar aspectes mundanals i mutar-los en objectes estètics; en la d'**Eulàlia Valldosera** (*Economia de la visió #2*) es pot reconèixer l'infinit en vessants complexament simples de la humanitat; en la d'**Ester Xargay** (*Il va de soi, que c'est moi...*) la resposta a la temporalitat és la intensitat, la fidelitat, la totalització.

En totes les autores cada moment és preciós i absolutament ple d'ell mateix, ple de riqueses que cal viure en profunditat. La contemplació estètica fa que allò important no sigui el tema de l'obra, sinó la manera com l'artista el tracta. L'atenció és dirigida al buit entre dos pensaments. La percepció passa a través dels sentits, però és en la consciència i el buit on els sentits poden manifestar-se.

Aquí l'art no és una cerca. La cerca obstaculitza el reconeixement de la consciència perquè aquell qui cerca pensa que allò que cerca és alguna cosa diferent a allò present. En paraules de Simone de Beauvoir: "He pres entre les meves mans el dia d'avui i el futur, i d'això he fet una embriaguesa; i d'aquesta embriaguesa, la gran felicitat ha sorgit".

Anna Aguilar-Amat és poeta

Fotografies: Javier Sardá - www.fotosarda.com

La il·lustració: PRIMAVERA AL JARDÍ DE LA TAMARITA

Il·lustració de Patricia Trujillo - Atelier de Sant Gervasi

IV Certamen literari

El Centre Cívic Can Castelló vol estimular el gust de llegir i escriure, i motivar l'ús del llenguatge escrit com a mitjà d'expressió i comunicació, tot impulsant la creació literària. En aquest sentit convoca un concurs de relats curts sobre la temàtica: 'Diàlegs entre la Rosa i el Llibre'.

L'extensió màxima de l'escrit ha de ser d'un DinA4 a doble espai, cos de lletra 12 punts. S'ha de presentar 1 original i 2 còpies de cadascun dels treballs, i lliurar-lo abans del 15 d'abril de 2016, al Centre Cívic Can Castelló, carrer Castelló, 1-7.

El veredicte dels premis es farà públic en el marc de l'acte obert, "Per Sant Jordi, recitem poesies, a Can Castelló", el dijous 21 d'abril a les 17:30 h.

El 1r premi consistirà en un val de regal de 75 € per bescanviar per un lot de llibres €, i la publicació del relat a la revista *El Jardí de Sant Gervasi*.

El 2n premi consistirà en la inscripció gratuïta a un taller del centre cívic per a la tardor.

Més informació i bases del certamen al web: ccivics.bcn.cat/cancastello/p/14349/iv-certamen-literari-

IV Certamen literari
Tema: Diàlegs entre la Rosa i el Llibre

Vegana i catalana

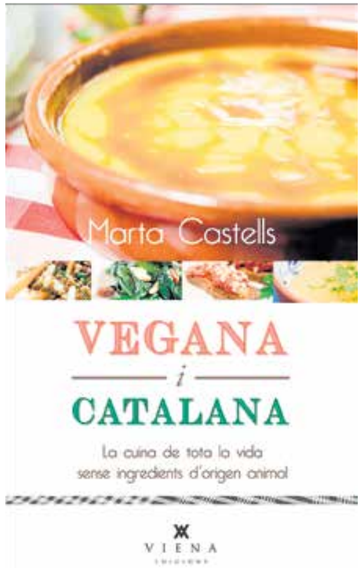

▶ **El jardí**

El 'veganisme' o 'vegetalisme' és una pràctica que consisteix a abstenir-se de menjar i fer servir productes d'origen animal i a adoptar un estil de vida basat en el respecte envers els animals. Els qui segueixen el veganisme, els 'vegans', consideren que els animals també tenen els seus propis drets i interessos, i no haurien de ser tractats com a mitjans de producció. En aquest sentit, els vegans segueixen una dieta vegetariana pura —excloent també l'ou, la llet i la mel—; renuncien a les pells i els teixits d'origen animal per la roba i el calçat, no visiten parcs zoològic, no van a espectacles degradants pels animals, etc.

Segons Associació Americana de Dietètica i de l'Associació de Dietistes del Canadà, les "dietes vegetarianes adequadament planificades són saludables i nutricionals i proporcionen beneficis per a la salut en la prevenció i el tractament de determinades malalties. Les dietes veganes i ovolactovegetarianes són apropiades per a totes les etapes del cicle vital, incloent-hi la gestació i la lactància ja que si són adequadament planificades satisfan les necessitats nutritives dels nadons, els nens i els adolescents i promouen un creixement normal".

Per tot això celebrem que Marta Castells, col·laboradora d'aquesta revista, publiqui un llibre de receptes veganes que vol fer més assequible aquesta dieta. Tal com es desprèn del llibre, la cuina vegana no és ni insípida ni monòtona, i que, amb algunes idees i petites modificacions en els ingredients, ens pot transportar igualment a les aromes i als sabors de la memòria gustativa de la nostra infància. Castells ha revisat el receptari tradicional català per adaptar-lo, d'una manera senzilla i imaginativa, a una dieta vegana, de manera que aquestes receptes ens remetin, per la vista i pel gust, a la cuina de l'àvia, als plats tradicionals de la cuina catalana.

Crema catalana

Ingredients:

3 tasses de llet d'arròs
2 cullerades de midó de blat de moro (Maizena), sal, 1 branca de canyella, la ratlladura d'una llimona, cúrcuma, melassa de blat (opcional) i melassa d'ordi

Elaboració:

En un cassó escalfeu la llet amb un polsim de sal i de cúrcuma, el canonet de canyella, la ratlladura de llimona i el midó. Remeneu-la constantment i vigileu que no es formin grumolls.
Quan vegeu que la llet comença a espessir-se, retireu la branca de canyella i la ratlladura de llimona, tanqueu el foc i afegiu-hi la melassa de blat.
Deixeu-la refredar.
En el moment de servir cobriu-la amb uns fils de melassa d'ordi.

Marta Castelles és dietista, prashadam.cat

TAULA DE PRIMAVERA

▶ **Blai Pérez**

Ja tenim aquí la primavera, l'estació de les flors, la natura s'omple d'aromes i colors, des que apareixen són les protagonistes del camp i jardins, doncs bé, també treuen el cap a la cuina, de fet el seu ús en la gastronomia es remunta en la història, ja els antics grecs, romans o xinesos utilitzaven flors en la seva cuina, i encara ara moltes cultures les usen de manera habitual, com els plats tradicionals de flors de carabassó a la italiana, els pètals de rosa en la cuina índia, entre moltes altres.

A priori, pot semblar-nos graciosa i estranya la idea de menjar flors, però la veritat és que històricament són moltes les espècies de flors que han estat emprades a la nostra cuina, i que pels motius que siguin han caigut en desús.

Actualment sembla que recuperen el pes que havien tingut, gràcies a l'alta cuina i tot el moviment gastronòmic que ha sorgit en els últims anys.

No totes les flors són comestibles, com passa amb els bolets, s'ha de procurar d'adquirir-les en establiments d'alimentació especialitzats, o conèixer-les per collir-les, tot i així les flors silvestres s'han de netejar molt bé i manipular-les correctament, no s'ha de consumir mai flors de floristeries, vivers, parcs públics ni carreteres, perquè podrien contenir pesticides.

Tot i que les flors contenen vitamines, betacarotens, minerals i diverses propietats com antioxidants, no proporcionen una alimentació completa per elles soles, però funcionen molt bé com a condiment.

De fet consumim moltes més flors de les que ens pensem i de manera totalment normalitzada, com el safrà, que no deixa de ser una part de la flor, o la vainilla, el bròquil, el bròcoli, la coliflor, el cibulet, les tàperes, la camamilla, les violetes, el dent de lleó etc. Mentre que d'altres estan sent introduïdes a través d'extractes, cuina elaborada, pastisseria, decoracions de plats, cerveses o licors.

Algunes fins i tot es cultiven expressament pel seu consum, com les roses, les violetes, l'espígol, la calèndula, o els pensaments, que a més de la seva bellesa, aporten un gran aroma i sabor.

Les flors es poden consumir de diferents maneres, amb els pètals secs podem fer infusions, perfumar, xarops o licors, en canvi els pètals frescs es poden caramel·litzar, fer confitures, melmelades o olis perfumats.

Fins al punt que es poden usar i s'utilitzen, en els plats tradicionals com rostits, salses o postres, per decorar plats com amanides verdes o de llegums, aperitius o còctels, amb l'afegit que poden convertir un plat senzill amb un plat sofisticat.

En definitiva, les flors ens proporcionen un motiu més per gaudir de la cuina i del menjar, que ens permeten reinventar la cuina de sempre, jugant amb les seves aromes, colors i textures, i per això us animem a dur un pessic més de la natura fins als vostres plats, i elaborar una autèntica *taula de Primavera*.

Dues flors que es poden menjar fresques i que donen color i gust a l'amanida; a la dreta, la caputxina i, a sota, la calèndula.

Les flors es poden consumir de diferents maneres. Amb els pètals secs podem fer infusions, perfumar, xarops o licors. I els pètals frescs es poden caramel·litzar, fer confitures, melmelades o olis perfumats

FLORS DE CARBASSÓ ARREBOSSADES

Ingredients:

12 flors de carbassó
1 got de cervesa
Oli d'oliva verge extra, farina, sal

Elaboració:

En un vol barregeu amb un batedor, la cervesa amb la farina. Enfarineu les flors, passeu-les per l'arrebossat i fregiu-les en abundant oli calent. Escorreu-les de l'excés d'oli, i serviu amb l'acompanyament, com a tapa o en amanides.

PEIX BLANC INFUSIONAT

Ingredients:

4 filets de peix blanc
1 ram gran de camamilla fresca
3 cebes grans de Figueres
1 bossa per congelar

Elaboració:

Comenceu per pelar i picar les cebes, enrossir-les en una paella amb un raig generós d'oli d'oliva. Col·loqueu els filets del peix escollit dins la bossa per congelar, més la ceba sofregida, un pessic de sal, el ram de camamilla i un raig d'oli d'oliva, tot seguit tanqueu la bossa hermèticament procurant deixar-hi el mínim d'aire en l'interior, i poseu-ho a coure al bany maria entre 12 i 15 min. Emplateu amb l'acompanyament al gust i per acabar, es decora el plat amb alguna flor de camamilla fresca.

Fotografies: Jesús Mestre

GELAT DE FLORS DE VIOLETA

Ingredients:

1 grapat de flors de violeta
½ litre de nata líquida
300 g de sucre

Elaboració:

Poseu les flors en un bol i afegiu-hi la nata bullint i a continuació el sucre, remeneu-ho i deixeu que reposi uns 75 min, després passeu-ho per un colador, congeleu-ho i a gaudir!

MERCAT DE SANT GERVASI
ASSOCIACIÓ DE VENEDORS
www.mercatdesantgervasi.com
Plaça de Joaquim Folguera, 6
Tel. 93 4177874
Horaris:
Dilluns, dimecres, dijous i dissabtes: de 8:00 a 14,30 h.
Dimarts i divendres de 8:00 a 20:30 h amb una aturada al migdia
Serveis:
• Aparcament
• Repartiment a domicili
Troba'ns a:

Mercat de Sant Gervasi
Menja bé, menja sa, menja del nostre mercat!

AVIRAM
Aviram La Moreneta
Pollería Chelo
BAR
Bar Cafetería El Mercat
CANSALADERIES
Barbany
Moniberic
Ginés i Loli
CARNISSERIES
Carnisseria Farran
Carnisseria Miquela Artés
Carnisseria Chelo
FRUITES I VERDURES
Fruites i verdures Alcalà
Carles i Susi
Fruites i verd. Salcedo
La Selecta
LLEGUMS
Llegums Sumarroca
PASTA FRESCA
Farina Pasta Fresca
PEIXATERIES
Peix de platja César
Peix i marisc Ramon
Peix fresc Cesar 2
Peix de Platja Olivé
PESCA SALADA
La Bacallaneria de Sant Gervasi
QUEVIURES
Alimentació Sant Gervasi

pels petits de casa

Sigui gros o petit, el llibre, un bon amic!

T'agrada que t'expliquin contes? O prefereixes llegir-los tu? Quin és el teu preferit?

Llegeix i posa ordre als títols d'aquests contes populars.

EL GEGANT	D'OR
LES SET	PORQUETS
EL VESTIT NOU	DE BREMEN
ELS TRES	CABRETES I EL LLOP
EL GAT	QUE ESCOMBRAVA L'ESCALETA
LA RÍNXOLS	EGOISTA
EL FLAUTISTA	I EL PÈSOL
LA PRINCESA	AMB BOTES
LA RATETA	D'HAMELÍN
ELS MÚSICS	DE L'EMPERADOR

Compta que comptaràs

A la floristeria tenen 3 roses grogues, el doble de roses liloses i el triple de roses vermelles.
Quan han obert en tenien 20 de vermelles, la meitat de liloses i una quarta part de grogues.

Quantes roses han venut de cada color?

El malson de la Júlia

A la Júlia li agrada molt que el seu avi li expliqui contes abans d'anar a dormir, però aquesta nit la Júlia ha tingut malsons.

—Avi, aquesta nit he tingut molta por.
A la paret de l'habitació hi havia l'ombra d'un gran monstre que s'havia enfilat a l'arbre del carrer.
—Ah si? I com era aquest monstre?
—Tenia cua, quatre potes, dues orelles i un morro pelut.
—Júlia, però el teu gat també té cua, quatre potes, ...
No recordes que ahir el Mixo es va escapar després de sopar? Jo mateix el vaig baixar de l'arbre que tens davant la finestra de l'habitació.
—Avi, però jo veia una ombra d'un animal molt més gran que el Mixo.
—Però Júlia, t'has mirat mai la teva ombra projectada sobre el terra quan camines pel carrer?

A vegades l'ombra és llarga i prima, i a vegades curta i ampla. Podem semblar molt alts i prims o rodanxons, depén de la posició del sol.
—És veritat avi, però de nit no fa sol.
—Sí Júlia, però el fanal del carrer ha fet de sol. Un altre cop baixarem la persiana i així no veuràs ombres.
—Sí avi, peró després he somiat que em creixia un pèsol al nas.
—Ui! Això no serà pel conte de *La princesa i el pèsol* que et vaig explicar ahir a la nit? El pèsol de sota els matalassos de la princesa t'ha aparegut al mig del nas! Sort que no has somiat que el Mixo era el drac de Sant Jordi!
Mira, el dia de Sant Jordi anirem a comprar llibres, a veure quins contes nous trobem!
—Sí avi. I perquè el dia de Sant Jordi és el dia del llibre i de la rosa?
—Júlia, ja t'ho explicaré al vespre abans d'anar a dormir, ara vesteix-te que, si no, faràs tard a l'escola.

Ilustració: Gràcia Farràs Ribas

música i espectacles

El Faristol

Roses, llibres i música de fons, les recomanacions per aquest Sant Jordi 2015

▶ **Eduard Sant i Chalois**

Ara que s'apropa la festivitat de Sant Jordi on les roses i els llibres prenen especial protagonisme, us volia recomanar tres llibres completament diferents tant per contingut com per procedència, però tots ells amb un nexe en comú, la música.

El alma de Hegel y las vacas de Wisconsin, d'Alessandro Baricco, ed Siruela.
"La producció de llet en les vaques que escolten música simfònica augmenta un 7.5%"
El cèlebre escriptor, dramaturg i musicòleg italià, Alessandro Baricco (Torí 1958), autor entre altres de joies contemporànies com *Oceà Mar*, *Homer-Ilíada*"(adaptació particular del clàssic grec), *Seda* (segurament el seu llibre més reeixit) i *Novecento*, va publicar l'any 2003 un original i a la vegada fascinant assaig que porta per títol *El alma de Hegel y las vacas de Wisconsin*. Partint d'una investigació curiosa duta a terme per part de la Universitat de Wisconsin a finals de la dècada dels 90, Baricco, al llarg de quatre breus assaigs explora, sempre amb la seva particular visió realista però a la vegada provocadora i irònica, l'univers de la música des de Beethoven a Sting així com el significat de la música a la societat actual. Estem davant d'un assaig destinat a totes les persones per les quals la música és molt més que un so, una melodia o una música de fons que ens acompanya al llarg dels nostres rutinaris dies.

Putos himnes generacionals. Relat sobre l'escena musical barcelonina, d'Andreu Gomila Llobera i Marta Salicrú, ed Empúries. Els periodistes Andreu Gomila Llobera (Palma, 1977) i Marta Salicrú (Barcelona, 1980), director i cap de redacció de la revista *Time Out* respectivament, asseguren en aquest llibre que el gran moment de la música a Barcelona ja s'ha acabat.
Al llarg d'onze capítols dedicats a onze músics que comparteixen generació amb els autors, Gomila i Salicrú defensen aquesta teoria de final d'un cicle i a la vegada disseccionen l'escena musical catalana dels últims quinze anys per fer-ne un retrat d'una generació que ha fet canviar i a la vegada ampliar la història de la música del nostre país. El lector descobreix, entre altres coses, els motius pels quals es van separar Antònia Font, què sent Sílvia Pérez Cruz quan puja a un escenari, què va fer que Standstill deixés el *hardcore* pel rock. També són presents noms de la talla de Love Of Lesbian, Hidrogenesse, Roger Mas, Mishima, El Petit de Cal Eril, els segells BeCore i BankRobber, ...
Un llibre molt recomanable per entendre i a la vegada descobrir els motius d'aquesta generació d'or així com les motivacions de cadascú per dedicar-se a la música.

Martha, música para el recuerdo, de Fernando Navarro, ed, 66 rpm.
Fernando Navarro (Madrid 1981), periodista i cap de música del diari *El País* així com col·laborador de les revistes *Ruta 66*, *Rolling Stone*, *Efe Eme* i de la Cadena Ser, debuta en la novel·la de ficció amb *Martha, música para el recuerdo*. Un accident de trànsit amb el tema "Martha" de Tom Waits com a banda sonora en aquell moment i les conseqüències d'aquest, desperta a Javi, un periodista immers en la crisi del sector, un torrent de records i sensacions que el transporta a la seva joventut, als estius al seu poble, Hoyo de Manzanares, a la serra madrilenya, amb els seus amics, al descobriment de l'amor i de totes aquestes cançons que a un el poden marcar per vida.
Un interessant llibre que més enllà de la trama entre aquesta enigmàtica Marta i el protagonista Javi, li serveix a Fernando Navarro per fer un relat exhaustiu i precís de les preocupacions, vivències i visió de la vida dels joves amb edat compresa actualment entre els 30 i 40 anys. Tot això amb la música de fons de Tom Waits, Bruce Springsteen, Rolling Stones, Los Rodríguez, Burning, Bob Dylan, Van Morrison, Nirvana, Antonio Vega així com el Paquito Chocolatero.
Bon Sant Jordi i bona lectura!!

Todo nuestro chocolate procede de Felchlin, Suiza, donde se trabaja el cacao de las mejores plantaciones.

Su cobertura Maracaibo 65% fue galardonada como la mejor cobertura del mundo.

Detalles para bautizos, comuniones y preparación de mesas dulces.

bs chocolat

DESAYUNOS COMIDAS MERIENDAS TALLERES

Horario:
de Lunes a Viernes de 9.00h a 20.30h
Sábados de 10.00h a 13.30h y de 17.00h a 20.30h

Ronda General Mitre 105
08022 Barcelona

www.bschocolat.com
Telf. 9328475858

adreces d'interès

Associacions de Veïns i de Comerciants

AV i Amics del Putxet
c. Marmellà, 13
avputxet@hotmail.com
www.avputxet.org

AV i Comissió Festes Farró - Veïns Farró
c. Vallirana, 42
ca-es.facebook.com/FestesDelFarro

AV de Sant Gervasi de Cassoles
c. Muntaner, 544 Vil·la Florida
93 434 48 13
avsantgervasi@gmail.com

AV Sant Gervasi Sud
pl. Cardona 1-2, local CNJC

A. Comerciants i Artesans del Barri del Farró - Farró Comerç
c. Balmes, 296
656 877 023
comerciantsfarro@gmail.com

A. de Comerciants del Mercat de Sant Gervasi
pl. de Joaquim Folguera, 6
93 417 78 74
www.mercatdesantgervasi.com

A. de Concessinaris del Mercat Galvany
c. Santaló, 65
93 201 66 06
acgalvany@gmail.com

A. de Comerciants i Veïns del Turó Parc
93 228 78 49
info@aciv-turoparc.com
www.aciv-turoparc.com
www.facebook.com/TuroPark.barcelona/

Barnavasi Galvany Comerç
c. Septimània, 31
93 217 61 79
www.botiguesdecatalunya.cat/cat/socios/356/Barnavasi

Biblioteca

Biblioteca Sant Gervasi - Joan Maragall
Sant Gervasi de Cassoles, 85
b.barcelona.jmg@diba.cat

Casals de gent gran

Casal de Sant Ildefons
c. Marià Cubí, 111
08021 Barcelona
93 200 75 15
csantildefons@gmail.com

Casal Llar Mare de Déu de Gràcia
pl. Lesseps, 25, 93 218 74 03

Casal de Can Castelló
c. Castelló, 1 – 7
93 241 78 74
infocancastello@gmail.com

Esplai Bonanova
c. Muntaner, 441 bxs
08021 Barcelona
93 201 88 06
esplaibonanova1@gmail.com

Llar de Mossèn Lluís Vidal
c. Bigai, 12 baixos
Bigai 12
llarmnvidal@gmail.com

Llar de Santa Cecília
pg. de Sant Gervasi, 66
93 212 32 87, 93 417 46 92

Centres Cívics

Espai Putxet, casal de barri
c. Marmellà, 13
93 418 60 35
espaiputget@espaiputget.com
www.espaiputget.com

CC Can Castelló
c. Castelló, 1-7 (dins els Jardins Can Castelló)
93 241 78 74
infocancastello@gmail.com
ccivics.bcn.cat/cancastello

CC Casa Sagnier
c. Brusi, 51-61
(Jardins d'Enric Sagnier)
93 414 01 95
ccivics.bcn.cat/casasagnier

CC Pere Pruna
c. Ganduxer, 130
93 418 65 37
direccio@ccperepruna.cat

CC Vil·la Florida
c. Muntaner, 544
93 254 62 65
www.bcn.cat/villaflorida

Escoltes i esplais

AE Pere Quart
aeperequart@gmail.com

AE Pere Rosselló
passatge Mulet, 4
aepererossello.wix.com/aepererossello

AE Wé-Ziza
c. Brusi, 61 (Casa Sagnier)
weziza.wix.com/aeweziza

Esplai Ilergia
carrer Alacant, 19
esplai.ilargia@gmail.com
www.esplaiilargia.com

Esports

Club Tennis Barcino
pl. de Narcisa Freixas, 2,
93 417 08 05
ctbarcino.cat

Maddock Sports
www.maddock-sports.com

Putxetsport. Centre esportiu
c. Marmellà, 23
93 115 19 90
www.putxetsport.cat

Salut

CAP Adrià
c. Vallmajor 34
93 362 11 25
www.gencat.cat/ics
capadriaics.wordpress.com/

CAP Vallcarca-Sant Gervasi
av. Vallcarca, 169-205
93 259 44 22 - 93 259 44 11
http://aprimariavsg.com/

Hospital Plató
c. Plató, 21
93 306 99 00
www.hospitalplato.com

Seguretat

Guàrida Urbana SSG
av. J V Foix, 55
Tel: 092 / 112 / 93 291 43 53

Mossos d'Esquadra SSG
c. d'Iradier, 9
Telèfon: 112 / 933 06 23 10

Serveis Socials

Centre de Formació d'Adults Rius i Taulet i CNL Sarrià Sant- Gervasi
av. Príncep d'Astúries, 23
93 237 13 09

Centre d'Educació Especial L'Alba
c. Portolà 6
93 418 36 76
www.centrelalba.cat

Centre Obert Heura
av. República Argentina, 1D i 24
Tel. 93 217 45 49 / 93 328 32 94
www.centreheura.org

Centre de Serveis Socials Sant Gervasi
c. Arimon, 7
Tel. 93 619 73 11

Fundació Putxet
c. Putget, 26
932111548
www.fundacionputxet.org

Blocs i webs

Ada Parellada, cuina
blogs.cuina.cat/sempronianа/
www.facebook.com/ada.sempronianа

Architecture Office based in Barcelona & Rotterdam
aaimmblog.wordpress.com

Amadeus, música
academiaamadeus.blogspot.com.es

Barcelofilia
barcelofilia.blogspot.com.es/search/label/Sant%20Gervasi

Casa Usher Llibreters
casausherllibreters.wordpress.com

Club Social - Centre d'Higiene Mental Les Corts
www.chmcorts.net/clubsocial/ssg/

Districte de Coneixement
www.districteconeixement.cat/ca

Editorial Barcino
www.fundaciocarulla.cat/ca/editorial-barcino

Elena Batista, descobertes
http://elenabatista.es/blog/

Elena Bulet, periodista
http://www.vianantdespert.blogspot.com.es

Elisenda Llonch, art
elisendallonch.blogspot.com

Espacio Con Sentido
pl. Adrià, 3
espacioconsentido.org

Espai D, Concept Gallery
www.espaid.com/

Finestres del Farró
finestresdelfarro.blogspot.com.es

Fundació Amat
www.fundacioamat.org

Història de Barcelona
www.historiadebarcelona.org/tag/sarria-sant-gervasi/

Joan Solé, periodista
www.joansole.cat/#

La Barcelona d'abans, d'avui i de sempre...!!!
mtvo-bcn.blogspot.com.es

Maria Antònia Font Fernández
http://nedariveureelcel.blogspot.com.es/

Maria Celina Lopez, arquitecte
mariacelinalopezprece.blogspot.com.es/

Pau Farràs, consultora de "Nodre, diàleg i desenvolupament organitzatiu"
www.nodre.com

Pla de Barcelona
www.pladebarcelona.cat/2015/02/06/monterols/
www.pladebarcelona.cat/2014/02/17/la-riera-de-sant-gervasi/

Roger Rosich, politòleg
1400caracters.wordpress.com

S:stayinbcn
www.stayinbcn.com

Salvem la Rotonda!!!
salvemlarotonda.blogspot.com.es /
larotondabarcelona.com

Sant Ildefons
comunitatsantildefons.blogspot.com.es

Tutusaus, cuina
www.tutusaus.com

Wikiloc
ca.wikiloc.com/rutes/correr/espanya/catalunya/la-bonanova

Aquest llistat d'adreces vol ser un servei al lector. Aviat, al web: eljardidesantgervasi.cat també hi haurà una pàgina on serà possible enllaçar directament per internet.

passatemps

SUDOKU

2	4		3	8	5		6	9
	1						7	
	8		9		1		2	
3		1				5		4
4								7
8		2				9		6
	5		1		6		9	
	2						4	
9			8	2	7			1

Solució sudoku:

2	4	7	3	8	5	1	6	9
5	1	9	2	6	4	8	7	3
6	8	3	9	7	1	4	2	5
3	6	1	7	9	2	5	8	4
4	9	5	6	1	8	2	3	7
8	7	2	4	5	3	9	1	6
7	5	8	1	4	6	3	9	2
1	2	6	5	3	9	7	4	8
9	3	4	8	2	7	6	5	1

SOPA DE LLETRES

B	S	J	A	A	X	I	A	C	O	M	S	O	C	J	I
U	I	O	L	L	E	T	S	A	C	N	A	C	A	R	E
L	L	A	A	B	T	J	Q	S	I	D	C	H	S	I	N
C	D	N	D	N	S	C	E	C	I	L	I	A	A	C	O
R	E	M	E	C	U	F	J	R	G	U	R	G	S	A	R
A	F	A	P	E	R	E	P	R	U	N	A	P	A	R	D
C	O	R	K	G	L	L	P	M	Z	X	P	E	G	D	A
C	N	A	N	R	F	O	D	E	O	R	N	C	N	M	M
I	S	G	S	A	N	T	G	E	R	V	A	S	I	A	E
T	S	A	L	C	B	R	I	T	A	N	I	C	E	T	R
N	T	L	I	I	U	T	E	X	T	U	P	E	R	A	I
A	I	L	V	A	M	A	N	U	R	D	E	V	C	S	C
M	L	L	U	I	S	V	I	D	A	L	X	A	D	L	N
C	I	S	R	A	E	L	I	T	A	E	M	Q	K	A	S
I	F	R	A	N	C	E	S	A	V	O	N	A	N	O	B

En aquesta sopa de lletres hi ha 21 noms de centres culturals de Sant Gervasi, com ara museus, biblioteques, instituts de cultura, esplais, casals, centres cívics o clubs:
12 en horitzontal, 8 en vertical i 1 en diagonal.
A veure si els trobes!

Solució:

Biblioteca de la Comunitat Israelita de Barcelona - H
Biblioteca Sant Gervasi - Joan Maragall - H
Casa Museu i Avui Joan Maragall - V
Casal Sant Ildefons - V
Casal de Barri Espai Putxet - H
Centre Cívic Can Castelló - H
Centre Cívic Casa Sagnier - V
Centre Cívic Pere Pruna - V
Centre Cívic Vil·la Florida - D
Club Excursionista de Gràcia - V
Club Vedruna - H
Cosmocaixa - H
Escola Bonanova - H
Institut de Musicologia Josep Ricard i Matas - V
Institut Britànic - H
Institut d'Estudis Nordamericans - V
Institut Francès de Barcelona - H
Llar de Ntra. Sra. de Gràcia - H
Llar de Santa Cecília - H
Llar Mossèn Lluís Vidal - H
Museu Antic Car Club de Catalunya - V

DIRECTORI D'EMPRESES I COMERÇ DE SANT GERVASI

ARTS

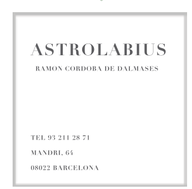

DECORACIÓ PER LA LLAR

FARMÀCIES

FLORS I JARDINS

FOTOGRAFIA

REFORMES

CARNISSERIES

ESCOLES INFANTILS

FERRETERIES

PUBLICITAT: 637 96 16 17

IMATGE I SÓ

CONTRACTACIÓ D'ANUNCIS:
Mariona Alumà:
mariona.aluma@eljardisg.com

www.eljardidesantgervasi.cat

contraportada: gent del barri

Roser Capdevila, il·lustradora i contista

'Abans de dibuixar, sempre munto una història al darrere'

▶ **M. Antònia Font Fernández**

Aquest mes, entrevistem una mare i filla il·lustra: una mare amb tres filles il·lustrades i que és filla adoptiva de Sant Gervasi. Em refereixo a la il·lustradora Roser Capdevila, que després de viure a Horta i a Suïssa (no al carrer de Suïssa, que per cert és al Putxet), fa 47 anys es va instal·lar al barri.

Roser Capdevila és coneguda per haver donat vida a *Les tres bessones*, que s'inspiren en les seves filles (curiosament, els set néts que li han donat, el major de quasi 21 anys, són tots nois). Ens rep a casa seva i fem l'entrevista assegudes en unes butaques que havien estat d'avantpassats. Acostumada que li preguntin per *Les tres bessones*, mostra molt d'interès per poder parlar del barri, però abans també li demanem que ens expliqui quatre pinzellades sobre el que ha cultivat sempre: el dibuix.

Has dedicat bona part de la teva vida a dibuixar. Com vas començar?

Jo he dibuixat tota la vida: la meva mare deia que havia nascut amb un llapis a la mà perquè ja de nena no parava de dibuixar. Agafava els diaris de *La Vanguardia*, que aleshores es deia *La Vanguardia obrera*, i anava dibuixant pels cantons.

Fins que vas decidir professionalitzar-te...

No sabria dir ben bé quan m'hi vaig començar a dedicar de manera professional. Vaig viure a Suïssa durant uns anys i, en tornar, vaig treballar a Horta, a una escola que ja no existeix i que es deia Acadèmia Homar, del pare de l'actor Lluís Homar. Ells vivien a Horta i jo també, durant 10 anys.

Quan em vaig casar ho vaig deixar. A més, em vaig quedar embarassada al viatge de nuvis. Cada vegada em trobava pitjor, vomitava pertot arreu... i en aquella època, fa 46 anys, no hi havia ecografies. Imagina't, eren tres nenes! Pesava 45 quilos, però em sentia com un escarabat. A partir d'aleshores, és clar, vaig fer de mare. Portava les nenes a la guarderia, però les tenia moltes estones a casa i vaig començar a fer estampats sobre roba. I també dibuixava per a les meves filles, però sense intenció de publicar.

Fins que un dia...

I un bon dia em van trucar de l'Editorial Teide i em van demanar si els podia il·lustrar el *Llibre de les Bèsties* de Ramon Llull. Vaig fer una prova, els va agradar molt... I ja no vaig parar de treballar: amb Teide, amb Planeta, amb Destino, amb Anaya, amb una editorial del Japó (i vaig anar al Japó)... Però sobretot he treballat molt per França: allà, el conte infantil té una tradició molt forta. I també he publicat per Alemanya, per Itàlia... He fet coedicions amb la Xina, amb països àrabs...

Déu n'hi do!

Tot això m'omple de satisfacció. I ara que ja no treballo (bé, això no és veritat!), els francesos i els japonesos sobretot, reediten els meus llibres i tot d'un plegat rebo un paquet de llibres meus. Quina il·lusió: estic viva, encara fan els meus llibres! Ha estat un no parar.

Devies anar acumulant originals..

Tenia pràcticament tots els originals dels meus contes. Eren més de 3.000: les editorials tenen l'obligació de tornar-te'ls. En tenia a sota del llit i tot! Però els vaig donar a la Biblioteca de Catalunya, i ara, si els vull veure, m'he de posar guants blancs. Si sabessin com els tenia..! Però s'havien conservat molt bé. I a la terrassa de darrere tenia una caseta de fusta que era el meu estudi.

Com és que ja no hi és?

La vaig fer desmuntar farà 2 anys per Sant Jordi perquè uns veïns es queixaven que pesava massa. I, com que no vull tenir problemes amb veïns, també és a la Biblioteca de Catalunya. És petitona: fa 3x3 m, però ha estat la meva segona pell. Hi he treballat molt bé i de tant en tant la vaig a veure. L'han restaurada molt bé i està moblada ben igual. El dia de Sant Jordi, que hi ha jornada de portes obertes, es pot visitar, tot i que des del carrer Egipcíaques també es veu.

Fotografia: Javier Sardá - www.fotosarda.com

Què dibuixes avui en dia?

Tinc un diari des de fa molts anys on cada dia hi dibuixo el que m'ha passat. És un diari dibuixat. Ja vaig per la llibreta 46. Això no ho dono a la Biblioteca de Catalunya, això queda a la família. Em faig fer els quaderns a uns artesans que hi ha darrere l'ajuntament perquè siguin tots iguals.

Però en tenir l'accident, que va ser tan greu, vaig estar molt temps que no m'hi veia... i ara torno a anar cap avall. Em van haver d'operar l'ull, i ja no he pogut treballar més professionalment. Per això aquest diari s'ha convertit en la meva vàlvula d'escapament: puc dibuixar cada dia sense cap compromís, sense pensar que hi ha una editorial que espera, sense dates, sense textos... Faig el que vull.

I ràpid passa el temps, també. Com fem sempre amb els entrevistats a aquest diari, voldria que ens parlessis del barri. Una mica més, vull dir.

Fa 47 anys que visc al barri. Penso que ara ha agafat empenta, sobretot la zona del carrer de Craywinckel, que s'ha convertit en una àrea comercial molt important. Jo parlo d'aquesta zona: Sant Gervasi és enorme, massa! Jo crec que agafa massa terreny.

Però no hi has viscut sempre. Com hi vas arribar?

De fet, jo vaig néixer al carrer de Provença, al costat de la Pedrera, a casa dels meus avis. El que passa és que després els meus pares se'n van anar a Horta, perquè els altres avis vivien allà. Ara, en aquella caseta, que és del 1902, hi viu una filla meva. I en aquest pis hi vam arribar gràcies a una iniciativa de La Caixa durant el franquisme. Primer el vam llogar, però després van vendre els pisos molt bé de preu i vam comprar el nostre.

Estic molt còmoda vivint aquí, al passeig de Sant Gervasi, amb la parada de bus just davant i els FGC a prop. Ara és un barri força integrat, em sap greu no conèixer els meus veïns igual que ells em coneixen a mi. Dibuixar ha fet que la gent em conegui i em faci encàrrecs.

Quins són els teus racons preferits de Sant Gervasi?

El Putxet m'agrada molt, però no hi vaig mai. Amb el meu marit solem baixar amb cotxe a la Vila Olímpica, o bé anem al barri Gòtic o al Raval. Caminem poc perquè ja tenim una edat, i com que ell té la targeta de minusvàlid podem aparcar prop de l'ajuntament.

I què trobes que té de dolent aquest barri, a part que ara ja no hi podeu caminar gaire?

Aquest carrer: s'hi organitzen uns embussos, els divendres...! Estan hores parats per anar a la Ronda de Dalt. A l'avinguda de la República Argentina no hi ha tan soroll perquè és de baixada i no s'hi fan aquests taps. Jo penso en els meus veïns de baix, que no podem viure.

I fins aquí l'entrevista d'aquest mes. La Roser Capdevila és una persona molt propera, bona conversadora, que traspua vitalitat, llum i color, igual que les il·lustracions que li han donat fama. Per cert, ara que s'acosta Sant Jordi, podeu visitar la caseta de fusta on va treballar tantes hores: és a la planta baixa de la Biblioteca de Catalunya, no heu de patir perquè s'enfonsi..